



Neaizmirsīsim okupantu zvērības!



Latvijas Nacionālā fronte un laikraksts "DDD" kopā ar saviem lasītājiem piemin 14. jūniju un 17. jūniju – datumus, kad aizsākās latviešu tautas sāpju ceļi. Tas bija prātam neaptverams genocīds, posts un iznīcība, ko okupanti vērsa pret latviešu nāciju.

Tā bija visnežēlīgākā okupācija, visbriesmīgākais genocīds – vismelnākās lapaspuses latviešu tautas vēsturē, ko pieminot, asinis joprojām stingst dzīslās. Tāpēc jo nepiedodamāks ir fakts, ka Krievija vēl aizvien nav savākusi savus tautiešus no Latvijas un ar mūsu nodevīgo politiķu gādību ir piesavinājusies Abreni. Tāpēc jo neizprotamāks ir apstākļi, ka Latvijā nav veikta deokupācija un dekolonizācija.

Mēs dalāmies sāpīgās atmiņās un sūtām atbalsta un gara spēka pilnas domas ikvienai latviešu ģimenei, kuru nesaudzēja okupantu pastrādātie noziegumi.

14. jūnijs un 17. jūnijs ir dienas, kas nedrīkst pagāist no tautas atmiņas. Netaisnība nav novērstamums kopīgi ir jāpanāk Latvijas dekolonizācija, deokupācija un deboļševizācija! Tikai vēsturiskā Taisnīguma atjaunošana Latvijā remdēs tautas sāpes. Mūsu zemi vēl aizvien min tie paši smagie zābaki...

*Lai tiem, kas zemē nogūlās bez zārkiem
Kam kapā ziedi nenobīra līdz,
Nu dziesma skan un šūpodamās trīc
Kā vītols skumjš virs sāpju mārka.*

/Leonīds Breikšs/

Foto: Sarkanās armijas ienākšana Rīgā, 1940. gada 17. jūnijs

Šajā numurā lasiet:

PRET OKUPANTIEM MĒS VISI ESAM LATVIEŠI!

LNF priekšsēdētāja Aivara Gardas komentārs par latviešu zemnieku vēstuli → 2. lpp.

KRIEVIJAS TERORS PRET LATVIEŠIEM

Saruna ar vēsturnieku, bijušo Latvijas Valsts arhīva vecāko referentu Jāni Riekstiņu → 4. lpp.

KRUKA "ORIGINĀLĀS" IDEJAS VĒRSTAS PRET NACIONĀLO DROŠĪBU

Saruna ar Latviešu valodas aģentūras direktoru, Latvijas Universitātes profesoru Jāni Valdmani

VAI SERGEJS KRUKS IR PROFESIONĀLS PROVOKATORS?

DDD: Šā gada 25. aprīlī interneta portālā *www.apollo.lv* parādījās raksts, kurā tika citēti Rīgas Stradiņa universitātes asociētā profesora **Sergeja Kruka** skandalozie izteikumi, kas bija klaji vērsti pret latviešu valodu, kultūru utt., uz ko jūs ļoti pareizi arī reaģējāt – uzrakstījāt iesniegumu Drošības policijā (DP) par to, ka tiek kurināts nacionālais naidis.

Jānis Valdmanis: Jā, tieši tā arī bija. Tā kā es regulāri pārskatu pāris populārākos portālus, tad pamanīju minēto S. Kruka interviju ar nosaukumu: "Turēšanās pie ieskistējušām kultūras paradigmām neļauj Latvijai kļūt modernai". Šis teksts bija un joprojām ir ievietots publi-

kā portālā intervijas veidā.

DDD: Kruka aizstāvi saka – tas nav nekāds raksts, bet gan zinātnisks pētījums.

J.V.: Sākot jau ar LTV raidījumu "De facto", par šo lietu ir izskanējis daudz spekulāciju, kas ne tuvu neatbilst patiesībai.

Sāksim ar to, ka minētais teksts nav un nevar būt zinātnisks pētījums. Tajā nav norāžu par kāda konkrēta pētījuma veikšanu. Teksta pieņemamā ir minēts vien tas, ka Kruks aizstāvējis doktora grādu Sorbonā. Tāpēc šeit nevar būt ne runas par zinātnisku diskusiju, kā to pēc tam sarunā ar žurnālisti **Ilzi Naglu** cenšas skaidrot pats S. Kruks.

Intervija portālā *www.apollo.lv* neatbilst nekādiem zinātniska teksta

parametriem vai kانونiem. Intervijā nav minēts ne pētījuma nosaukums, ne pētījuma priekšmets, ne

"Ja kāds latvietis ko tādu pateiktu, piemēram, par krieviem, ukraiņiem vai vēl kādiem, pret viņu ļoti asi vērstos. Tādi izteikumi nav pieņemami."



metodes, ar kādām šis pētījums būtu veikts, ne, pats galvenais, kādi ir pētījuma rezultāti, no kā varētu saprast, ka Kruks grib populārzinātniskā veidā informēt sabiedrību. Tur nekā tāda nav! Tādējādi nevar šo pārvērst par zinātnisku diskusiju, kā to cen-

šas parādīt, komentējot, ka viens zinātnieks tagad apsūdz otru par viņa uzskatiem.

Tāpēc es saku ļoti skaidri – nevajag slēpties aiz akadēmiskās vai vārda brīvības.

Turpinājums 5. lpp.

VĒLAMĀS IESTRĀDES ES KOPĒJĀ LAUKSAIMNIECĪBAS POLITIKĀ (KLP)

Moto: Ja pats sevi sargāsi, tad arī Dievs tevi sargās.

Mērķis: Darbam un dzīvei laukos motivējoša – rentabla un ilgspejīga nacionālas valsts lauksaimniecība.

GALVENĀS RISINĀMĀS PROBLĒMAS

LAUKSAIMNIECISKĀ RAŽOŠANA – DZĪVESVEIDS

1. Mums jāapzinās, ka lauksaimnieciskā ražošana ir dzīvesveids, kurā bizness ir tikai neiztrūkstoša tā sastāvdaļa. Kas ir bizness – to skaidro R.T. Kijosaki un Š.L. Lektere: "Bizness, kur īpašnie-

ka klātbūtne nav nepieciešama. Tas pieder man, bet to vada citi. Ja man pašam tur jāstrādā, tas vairs nav bizness, bet gan darbs... Nabadzīgie un vidusslāņa pārstāvji naudas dēļ strādā. Bagātie naudu taisa." Ja nabadzīgie un vidusslānis ir valsts iedzīvotāju vairākums, tad tā jau ir tauta. Bet Eiropas Savienībai un katrai tās dalībvalstij jāstrādā tautas interesēs!

Bizness ir komercdarbība, peļņas darījumi. Tā ideāls ir maksimāla peļņa par jebkuru cenu. Bizness



principā ir egoistisks un amorāls, kura pamatdoma ir ideja bez dvēseles. Tā ir atkarība – kā narkotikas vai azartspēles – likuma robežās un ārpus tā. Mūsdienu ekonomiskā krīze ir šāda biznesa sekas. Ja šo

ideālu mēģina sasaistīt ar nacionālā atbildīguma, taisnīguma un morāles principiem, tad tas vairs nav bizness, uz kuru mēs tiekam aicināti un spiesti.

Turpinājums 3. lpp.

“NO SLIMĀS GALVAS UZ VESELO”

Jau rakstījam, ka “DDD” galvenā redaktore **Līga Muzikante** nosūtīja vēstuli bijušajai Naturalizācijas pārvaldes priekšniecei **Eiženijai Aldermanei**, kura šobrīd, pateicoties labajām attiecībām ar **Sleseru**, ir ērti iekārtojies Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta komitejas vadītājas krēslā. Vēstulē bija izteikts sašutums par E.Aldermanes vadītās komitejas darbinieces pausto necieņu pret laikraksta “DDD” eksemplāru, kuru kā ziedošanu no nacionāli noskaņotajiem rīdziniekiem atnesa kurjers.

Tāpat vēstulē bija arī norādīts uz aizdomām par Aldermanei pazīstamā avīzes “CAS” žurnālista **Anatolija Kameņeva** Latvijas pilsonības iegūšanas iespējamo nelikumību. Kā mūsu lasītājiem zināms, šis naturalizētais kolonists demonstratīvi izrādīja latviešu valodas nezinašanu tiesā, pieprasot no valsts budžeta apmaksātu tulku, kaut viņam ne vien kā pilsonim, bet arī kā žurnālistam valsts valoda būtu jāzina augstākajā līmenī. Kā gan šāds latviski nerunājošs un nesaprotošs indivīds godīgā un likumīgā veidā varētu būt ticis pie Latvijas pilsonības? E.Aldermane par to neko sakarīgu nespēja paskaidrot.

Vispirms izcelsim pozitīvo aspektu Eiženijas Aldermanes rīcībā – jāpaslavē viņas mudīgā atbildes sniegšana Līgai Muzikantei. Tomēr diemžēl labo darbu saraksts ar to arī beidzas, jo uz “DDD” jautājumiem viņa nav atbildējusi. E.Aldermanes atbildes vēstules saturs vairāk līdzinās krievu teicienam – “No slimās galvas uz veselo”, jo, kā noprotams, viņa vairo Līgu Muzikanti provokāciju.

Nav noslēpums, ka Eiženija Aldermane tautā ieguva skandaložu “pilsonības tirgotājas” slavu, pateicoties pāris kriminālprocesiem saistībā ar Naturalizācijas pārvaldes amatpersonu pieķeršanu kukuļņemšanā par nelikumīgi sniegtu palīdzību nokārtot pilsonības pretendenta valsts valodas prasmes un zināšanu pārbaudi personām, kuras nezina latviešu valodu nepieciešamā līmenī. Acīmredzot “DDD” galvenās redaktores vēstule E.Aldermanei atgādāja šo kaunpilno pagātņi, tāpēc viņa savā atbildē diezgan nemākulīgi atgaidājās ar vārdiem, ka Līga Muzikante esot uztaisījusi provokāciju un sevi apkaunojusi, jo nezina, ka Naturalizācijas pārvalde neizdo valsts valodas apliecības... Skaidrības labad gan jāpiebilst, ka Līga Muzikante šo faktu zina ļoti labi un nekad nav apgalvojusi pretējo. Līdztekus viņa no Aldermanes nav slēpusi arī to, ka tautā viņas vārdu tomēr min saistībā ar valsts valodas zināšanu apliecinu un citu pilsonībai nepieciešamo dokumentu viltošanu.

Tomēr ne jau par iepriekš minētajām neprecizitātēm Aldermanes kundzei tik ļoti varētu sasāpēties galva, bet gan par pašas valdīšanas laikā Naturalizācijas pārvaldē notikušajiem valsts valodas prasmes pārbažu rezultātu viltojumiem. Kas gan cits, ja ne iestādes vadītājs, ir atbildīgs par nelikumīgām “rebēm” savā “saimniecībā”? Un, ja nu atklājas, ka šādi darbi notikuši ar pašas priekšnieces svētību?

Interesanti, ka E.Aldermanei, kā pēc līdakas pavēles, brīnumainā kārtā bija izdevies ne vien dzelzaini noturēties savā Naturalizācijas pārvaldes priekšnieces krēslā līdz pat labprātīgas aiziešanas brīdim uz Rīgas domē jaunās “septēs”, bet vismaz pagaidām arī izvairīties no kriminālatbildības. Tomēr vēl aizvien nesam saņēmumi atbildi uz jautājumu, **vai viņai nešķiet, ka jāsaņem gaidīt policistus ar roku dzelžiem?**

Turpinājumā publicējam E.Aldermanes atbildes vēstuli.

Eiženijas Aldermanes atbilde Līgai Muzikantei

Labdien, L.Muzikante!

Atbildot uz Jūsu parakstīto Atklāto vēstuli, informēju, ka, sniedzot šāda rakstura provokatīvus paziņojumus, Jūs apzināti maldināt sabiedrību, jo:

1. Naturalizācijas pārvalde ik gadu ierosināja 100-150 pilsonības atņemšanas lietas personām, kuras Latvijas pilsonības iegūšanas procesā bija sniegušas par sevi nepatiesas ziņas, turklāt absolūtā vairākumā gadījumu tiesa apmierināja pārvaldes prasību. Jūsu minēto piemēru nevaru komentēt, jo ierosināto lietu nepārzinu.

2. Naturalizācijas pārvalde nekad nav izdevusi Valsts valodas apliecības, jo tā ir citas institūcijas kompetence. Šī fakta nezinašana mani patiesi pārsteidz, jo Jūs – L.Muzikante, Latvijas Nacionālās frontes darbiniece, vienmēr esat sevi pozicionējusi kā latviešu valodas un pilsonības jautājumu eksperte.

Nevaru komentēt Rīgas domes darbinieka rīcību korespondences saņemšanas vietā, tajā pašā laikā Jūs informēju, ka korespondences saņemšanas vietā nav iespējams sūtījumus iznest ārā. Lai novērstu turpmākos pārpratumus ar korespondenci, rosīnu Latvijas Nacionālās frontes sūtījumus ievietot komitejas pasta kastē, norādot adresātu.

Turpmāk iesaku rūpīgāk izvēlēties komunikācijas formu, jo šo vēstuli uztveru kā nekompetences un provokatīvas rīcības paraugu. Savukārt tiešā saskarsmē vienu vai otru pusi interesējošus jautājumus var noskaidrot daudz precīzāk, kā arī līdzīga rakstura vēstules autoram nav sevi jāapkauno sabiedrības acīs par jautājumu nepārzinašanu un neprofesionalitāti.

E.Aldermane

PRET OKUPANTIEM MĒS VISI ESAM LATVIEŠI!

LNF priekšsēdētāja Aivara Gardas komentārs par latviešu zemnieku vēstuli



Aivars Garda: Mūs, Latvijas Nacionālo fronti un laikraksta “DDD” redakciju, iepriecināja latviešu zemnieku atsūtītā vēstule, kurā paustas ļoti progresīvas domas par lauksaimniecības kā dzīvesveida atīstību. Šāds skatījums pilnībā saskan arī ar mūsu nostāju, kuru esam pauduši par kooperatīvās sabiedrības veidošanas nepieciešamību nākotnē – turklāt ne tikai lauksaimniecībā, bet itin visās sfērās.

Kooperatīvā ekonomiskā iekārta ir cilvēces attīstības tuvas nākotnes modelis, kas nomainīs kapitālismu. Man tikai jāapbēdina šie zemnieki, ka viņi, gluži tāpat kā Latvijas Nacionālā fronte, pauzdami tik progresīvu ideju, šobrīd paliks nesapraستی, jo kurš gan bagātnieks, lielsaimnieks gribēs labprātīgi dalīties ar citiem?

Mēs, protams, atbalstīsim latviešu zemniekus cīņā par kooperatīvās sabiedrības veidošanu, to-

mēr gaidām arī lielāku viņu atbalstu nacionālajā jautājumā. Es ļoti labi saprotu, ka Valmieras rajonā un citos lauku apvidos, kur dzīvo šie zemnieki, nav daudz okupantu. Parasti laukos dzīvo latvieši, tāpēc nacionālo problēmu tik ļoti tur ikdienā neizjūt. Iespējams, zemnieki līdz galam nespēj saprast, kā jūtamies mēs, rīdzinieki. Mēs gluži vienkārši smokam šajā okupantu klātbūtnē. Reāli Rīgā latviešu ir tikai trešā daļa – pārējie okupanti. Katru dienu nekaupjas mūs uzrunā okupantu valodā un spiež latviešus ar viņiem runāt krieviski. Daugavpilī vēl ļaunāk – tur latvietība ir nospiesta pilnībā.

Ja mēs neapvienosimies kā latvieši vienā nācijā, tad nekas labs nebūs – mūs gluži vienkārši nospiedīs. Kādreiz angļi teica: “Pret francūžiem mēs visi esam angļi.” Visiem latviešiem jāsaaka: “Pret okupantiem mēs visi esam latvieši.”

Šajā sakarā es gribētu minēt kāda astrologa pētījumu, kas veikts 2003.gadā, par latviešu nacionālās valsts dzimšanu. Viņš apgalvo, ka jaunā Latvija, kas, viņaprāt, izveidojusies pēc neatkarības atjaunošanas 1991.gadā, ir dzimusi

īpatnēji – **“kā primārā nav tikusi izvirzīta nacionālā ideja, tajā pašā laikā, kā zvaigznes vēstī, šai idejai ir paredzēta liela loma.”** Astrologs turpina: **“Iespējams, tuvākajā nākotnē radīsies iniciatīvas grupa, kas būs sākums plašai nacionālai kustībai. Ja šis nacionālais mugurkauls Latvijai neizveidošies, valsti vienkārši izvažās ārvalstu kapitāls.”** **“Mūsdienās vairs valstis neuzvar ar karu, bet gan ar ekonomiskiem līdzekļiem,”** stāsta astrologs, kurš, starp citu, pats ir okupanta statusā.

Pētot Latvijas horoskopu, 2003.gadā šis pats astrologs izteicās, ka zvaigžņu stāvoklis liecina, ka tieši tagadējās Latvijas laikā no Daugavas dzīlēm iznāks Lāčplēsis – simboliski, protams. **“Lāčplēsis kā aristokrātisma, bruņnieciskuma un valsts aizstāvja simbols,”** paskaidro astrologs.

Mēs redzam, ka tagad mūs ar ekonomiskajiem līdzekļiem faktiski iekaro Starptautiskais Valūtas fonds un ES. Šis pakļaušanas process ir aizgājis jau tik tālu, ka pat tik, manuprāt, nenacionālam cilvēkam kā valsts kontrolieri **Ingunai Sudrabai** bija

kauns par piedalīšanos deputātu tikšanās reizē ar starptautiskajiem kreditoriem, kas notika pirms ne-

dēļas. Bija sagaidāms, ka deputāti bruks virsū šiem aizdevējiem, bet, kā izteicās **Inguna Sudraba**, viņai bijis kauns, jo deputāti bailīgi uzdevuši tikai trīs jautājumus, bet saruna bijusi vairāk par to, ko šie kreditori mums visžēlīgi atļauj darīt un kā mēs labāk šīs prasības varam izpildīt... Tātad būtībā mēs šādi esam jau iekaroti. Tāpēc mums ļoti patīk, ka zemnieki pauž tik progresīvas domas, kas grauj Starptautiskā Valūtas fonda iekarošanas plānus.

Tomēr mums, latviešiem, viens otram ir jāpalīdz. Lai laucinieki palīdz pilsētniekiem tikt vaļā no okupantiem! Daži demagoģi mums saka, lai braucot uz laukiem, ja tik ļoti nepatīk okupanti. Es nedomāju, ka latviešu zemnieki grib, lai mēs, latviešu pilsētnieki, pārceltos uz dzīvi laukos, kur ir latviska vide. Kam tad tadā gadījumā paliktu Latvijas pilsētas? Okupantiem! Vai tad latvieši to vēlas? Protais, ka nē. Tāpēc man ir žēl, ka šajā lauksaimnieku vēstulē nav ne vārda par nepieciešamo Latvijas atbrīvošanu no okupantiem.

Kā vienmēr, mēs, laikraksta “DDD” redakcija, ļoti gaidīsim lasītāju atsauksmes par šo latviešu zemnieku vēstuli, tāpat kā par citām latviešu nācijai svarīgām tēmām.

ATSAUKSME PĒC PUBLIKĀCIJAS

*“DDD” Nr.7(211)-9(213) bija publicēta intervija ar bijušo biedrības “Daugavas Vanagi Latvijā” (DVL) priekšsēdi un 16.marta gājiena organizatoru **Jāni Ati Krūmiņu**, kurā viņš diezgan skarbi izteicās par pašreizējo organizācijas valdi un tās ietekmi uz DVL darbību. “Diemžēl DVL ir pārvērtusies par dāmu klubu”, intervijā atzina J.A.Krūmiņš un norādīja arī uz to, cik neglīti atsevišķas DVL sievietes, būtībā piebalsodamas Ušakovam, centušās panākt 16.marta gājiena aizliegumu.*

*Pēc intervijas publicēšanas “DDD” redakcija saņēma anonīmu vēstuli, kura nav rakstīta uz oficiālās organizācijas veidlapas, bet zem kuras atrodas neko neizsakošs paraksts “DVL valde”. Vēstules saturs ir vērsts pret **Jāņa Ata Krūmiņa** interviju. Šajā sakarā “DDD” norāda, ka nepublicēs anonīmas vēstules par “Daugavas Vanagiem Latvijā”. Ja kādam DVL biedram ir kaut kas piebilstams, vai arī viņš nepiekrīt J.A.Krūmiņa teiktajam, tad lai sūta argumentus uz “DDD” ar savu īsto vārdu, uzvārdu un parakstu!*

*Publicējam bijušā latviešu leģionāra **Imanta Zeltiņa** pārdomas par **Daugavas Vanagiem Latvijā**.*

KAS NOTIEK AR DAUGAVAS VANAGIEM LATVIJĀ?

Ar skatienu no malas vērojot notikušo ar DVL organizāciju (tagad biedrību), mums, vecajiem karavīriem, brīvības cīnītājiem, leģionāriem, mati ceļas stāvu. Kur ir novesta Latvijas karavīru organizācija, ko 1945.gada 28.decembrī Cedelghemas gūstekņu nometnē dibināja Latvijas armijas virsnieki ar pulkvedi Vili Janumu kā pirmo organizācijas vadītāju priekšgalā?

Kas šodien pie mums, Latvijā, notiek ar šo varoņo Latvīšu karavīru or-

ganizāciju? Ko nespēja Krievijas okupācijas čeka pusgadsimta garumā, to ir izdarījušas organizācijā iefiltrējušās, bijušās komunisma cēlejas dažos pēdējos gados. Viņi ir gatavas iet pāri liķiem, lai tikai panāktu savu “skaldi un valdi”. Pašreizējā zemes valde pat aizgājusi tik tālu, ka Rīgas pilsētas domei, tieši Ušakovam, DVL vārdā sniedz paziņojumu, ka viņas, lūk, 16.martu neatzīst un gājienā pie Brīvības pieminekļa neies! Bijušajam DVL priekšsēdētājam

Jānim Atim Krūmiņam un man nācās pat vērsties tiesā, lai atceltu šo Ušakova lēmumu neatļaut gājieni pie Brīvības pieminekļa 16.martā. Par laimi, pēdējā dienā, 15.martā, Administratīvā rajona tiesa atzina Ušakova lēmumu par prettiesisku, un gājiens ar ziedu nolikšanu pie Brīvības pieminekļa tomēr notika.

Vai šis 16.marta piemērs neparāda šīs dienas DVL valdes īsto seju? Pastāstīšu vēl vairāk. Šogad Ceraukstes Daugavas Vanagu nodaļas izziņotajā pasākumā, lai godinātu Viļa Plūdoņa piemiņu, Ceraukstes pagasta “Lejeniekos” 30.maijā ar savu scenāriju ieradās kaut kāda Jansone, kuru neviens nebija pilnvarojis. Ignorējot Ceraukstes DV nodaļu un Ceraukstes pašvaldību, šī nelūgtā viešņa diktēja savu noteikumu.

Kā piemiņu Plūdoņa atcerē “Lejeniekos” biju nolēmis iestādīt rododendru, kuru iegādājos par personīgiem līdzekļiem. Par vietu, kur stādīt, vienojos ar pašvaldību un “Lejenieku” pārzini. Taču “Lejeniekos” šī Jansone ar savu kompāniju sacēla īstu traci, jautājot, kas Zeltiņam ir devis tiesības kaut ko stādīt Viļa Plūdoņa mājās? Jāpiebilst, ka par rododendra stādīšanu biju paziņojis arī uz Kanādu Toronto DV

nodaļas priekšsēdim, Viļa Plūdoņa dēlam Varimantam Plūdonim, kurš par šo ieceri ļoti priedējās. Tādēļ man savukārt rodas jautājums, kurš ir devis tiesības tādai Jansonei braukāt apkārt pa Latviju un diktēt savus noteikumus?

Esmu gājis Viļa Plūdoņa Bauskas pamatskolā un 1944.gadā piedalījis septiņu nedēļu ilgajās Bauskas aizstāvēšanas kaujās, 14.septembrī tiku smagi ievainots ne visai tālu no “Lejeniekiem”, tātad ar savām asinīm esmu apliecinājis, ka man ir kaut kādas tiesības godināt Plūdoni... Esmu gandarīts un izsaku vislielāko pateicību tam DVL nodaļam, kuras ignorēja Jansones aicinājumu, tādējādi parādot ka viņu neviens godīgs Daugavas Vanags neatbalsta.

Es ceru, ka biedrība “Daugavas Vanagi Latvijā” atgriezīsies pie 2004.gada statūtiem, nomainīs pašreizējo zemes valdi, padzīdama no sava vidus jau reiz Goda tiesas izslēgtos statūtu pārkāpējus, kuri nostājušies pret brīvības cīnītājiem, leģionāriem.

Daugavas Vanagi, sasauksimies!

Ar cieņu,
Imants Zeltiņš
Bauskas pulkveža V.Januma DV nodaļas priekšsēdētājs

VĒLAMĀS IESTRĀDES ES KOPĒJĀ LAUKSAIMNIECĪBAS POLITIKĀ (KLP)

Turpinājums no 1. lpp.

Tad tam būtu jāpiemēro cits vārds – lauksaimniecībā to varētu saukt par saimniekošanu kā dzīvesveidu. Dzīvesveids izslēdz dzīšanos pēc peļņas par katru cenu un ar jebkādiem līdzekļiem.

Svarīgi, ka dzīvesveids neizslēdz biznesu, bet vienlaikus ir atbildīgs par prioritāro pienākumu un uzdevumu – videi un sabiedrībai draudzīgu saimniekošanu, atbildību pret tautu un valsti, īpašumā esošās zemes saglabāšanu to valdījumā un nodošanu nākamajām paaudzēm atbilstīgi un sakoptāku, kā paši to esam mantojuši. Lūk, un lauksaimniecības industriālo lielražotāju jeb biznesmeņu izteikumos neizsakā vēlme raudzīties no šāda redzes viedokļa.

Lauksaimniecība kā dzīvesveids ir garīgās un materiālās pasaules uzskatu apvienojums. Tā kopsaucējs ir zemes mīlestība, kas ieaudzina zemniekā morālās apziņas, tas ir, godbijības, cieņas un atbildības pret priekšteču darbu, upuriem, ģimeni, kaimiņiem, sabiedrību, dabu un valsti harmonisku sasaisti ar materiālo un finansiālo realitāti.

“Ikvienai valstij, tostarp arī Latvijai, ir vajadzīgs iespējami vairāk saimnieku nevis kalpu. Šādu mērķi realizē sīksaimniecības, mazās un vidējās zemnieku saimniecības.”

Zemnieka ģimeņes mājoklis ir lauku sēta. Šī ir vide, kur uzplaukst un izaug mīlestība pret savu zemi, tautu un valsti. Savukārt industriālās lauksaimniecības biznesa noslieces pārstāvju darbos un izteikumos nekā tāda pamanīt nevar.

Sodien Latvijā tiek iedibināta moderno industriālo muižu lauksaimniecība, šādu rīcību pamatojot ar vajadzību ražot pietiekamā daudzumā lētāku un konkurētspējīgāku produkciju. Protams, **bez pierādījumiem!** Patiesībā tiek radīta tāda agrārā sistēma, kas uz latviešu zemniecības vairākuma rēķina dod iespēju nelielam lauku īpašnieku skaitam banku kontos savākt peļņu, kurai būtu bijis jānonāk sīksaimniecībās, mazajās un vidējās saimniecībās. Šādi tiek realizēta likumīga zemniecības aplaupīšana - kā muižu laikos, kas beidzās ar revolūciju un agrārā reformu. Šīs ražošanas galvenais “sasniegums” ir tāds, ka pazūd mazās zemnieku saimniecības, darbaspējīgie meklē darbu pilsētās, bet ekonomiskās krīzes situācijās vairo nodokļu maksātāju finansu līdzekļu izšķērdētāju jeb bezdarbnieku pulku, vai arī emigrē uz ārzemēm, bez iespējas atgriezties dzimtajā ligzdā laukos.

Industriālo lielsaimnieku un to atbalstītāju lauksaimnieciskais redzējums izpaužas šauri egoistiskā biznesa pretnostatījumā galvenajam šo biznesu traucējošajam faktoram – vēl pagaidām daudzajām mazajām zemnieku saimniecībām, kas “izniekojot” ES subsīdijas, kuras “lietderīgāk” varētu izlietot lielražotāji. No lielsaimnieku puses lauksaimniecības problēmas tiek saskatītas arī nepietiekamajā saimniecību lielumā un to ražotās produkcijas apjomos, zināšanu trūkumā, modernu tehnoloģiju neieviešanā, augsttražīgas tehnikas, peļņas masas nepietiekamībā u.tml. Par ievēribas cienīgu tiek atzīmēta platība, kas ir ne mazāka par 500 ha un kurā ganās ne mazāk kā 500 govju. Arī 10 000 ha un 2000 govju nav par daudz. Lielā biznesa pārstāvjiem par pozitīvu un perspektīvu lauksaimniecības nākotnes redzējumu kalpo arguments, ka attīstītajās valstīs lauksaimniecībā strādājot, piemēram, tikai 2% un pat mazāk no darbspējīgajiem valsts iedzīvotājiem.

Jā, industriālais lauksaimnieciskais lielražoša-

blīvumu, degradējot vidi un kultūrvidi. No lielsaimnieku izteikumiem (pat no jausmas līmeņi) neko nedzirdam par nacionāli valstiskajiem, garīgajiem uzstādījumiem lauksaimniekam, izņemot vajadzības paplašināties un palielināt ieņēmumus, ja arī tas notiek par daudzu mazozemnieku saimniecību izspiešanas no ražošanas cenu.



Ja Latvijas valsts izcīnīšanas idejas – par brīvību un neatkarību – pamatā būtu bijusi biznesa ideja, mums šodien nebūtu savas valsts. Ja ģimenes, skolo-tāja, ārsta vai mākslinieka dzīves galvenais vadmotīvs būtu tikai biznes, tad grūti iedomāties, kāda veidoties cilvēku sabiedrība un vai tā vispār būtu...

Ja bizness industriālajā veidolā tiks uzspiest lauksaimniecībai, zemniecība tās vēsturiskajā un nacionālajā izpratnē beigs eksistēt. Un tas jau būs visas cilvēces apdraudējums.

VALSTS PILSONIEM JĀVEIDO ZEMNIEKU ĢIMEŅU SAIMNIECĪBAS

2. Jānodrošina interese iespējami lielākam skaitam konkrētās valsts pilsoņiem, veidot un attīstīt savas zemnieku ģimeņu saimniecības.

Ikvienai valstij, tostarp arī Latvijai, ir vajadzīgs iespējami vairāk saimnieku nevis kalpu. Šādu mērķi realizē sīksaimniecības (ar dārzeņu, ārstniecības augu, augļu, zemeņu, dzērveņu, kaņepju, dažu govju, kazu, cūku, aitu u.tml. audzēšanu, izejprodukcijas pārstrādi, realizāciju), mazās un vidējās zemnieku saimniecības. Industriālās lielsaimniecības darbojas pret šādu nostādni. Tādēļ nepieciešams ar likumu noteikt maksimālo zemes resursu platību vienam īpašniekam, piemēram, Latvijā tā varētu būt: lauksaimniecībā izmantojamā zeme – līdz 150 ha; mežs – 150 ha; purvs – 10

ha; dabisko ūdeņu platība – 10 ha, bet visa saimniecība kopā – **ne vairāk kā 320 ha.**

Nosakot griestus īpašumtiesībām uz dabas resursiem, tiks bremsēta industriālās lauksaimniecības attīstība un palielinātas iespējas atrast darbu, iztiku un dzīvesvidi lauksaimniecībā tiem, kuri tur saredz daudz ko vairāk par biznesu; tiks ierobežo-

tas tiesības un iespējas spekulācijām ar dabas resursiem; tiks ierobežotas iespējas ārzemniekiem – nepilsoņiem – izpirkt nacionālās valsts zemes resursus; izlīdzināties nesamērīgā ieņēmumu starpība starp lauksaimniekiem.

Dabas vai pasaules alkātības izraisīto krīžu laikā tieši sīksaimniecības un mazās zemnieku saimniecības vienmēr sevi ir pierādījušas par dzīvotspējīgākām. Zinātniskie pētījumi nepierāda, ka sīksaimniecības, mazās un vidējās zemnieku saimniecības nebūtu spējīgas iedzīvotājus un valsti nodrošināt ar pārtiku, izejvielām rūpniecībai un ražot eksportam. Krīžu un bezdarba situācijās tieši zemnieku ģimeņu saimniecības var kalpot kā sociālais amortizators ārpus lauksaimniecības strādājošajiem piederīgajiem.

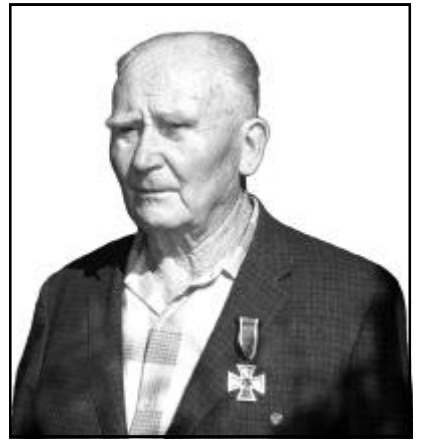
INDUSTRIĀLĀ LAUKSAIM- NIECĪBA DEGRADĒ EKOLOĢISKO UN KULTŪRVIDI

3. Jāaizliedz laukos celt lielus industriālus cūku, liellopu, stropu slaucamo govju u.tml. audzēšanas un nobarošanas kompleksus, kas būtiski apdraud vidi un zemnieku ģimeņu saimniecību eksistenci un ražošanu šajās teritorijās. Piemēram, maksimālais slaucamo govju skaits vienā saimniecībā būtu jānosaka 100; gaļas liellopu – 200; cūku – 500; putnu – 2000.

Turpinājums 7. lpp.

Tiek vākti ziedojumi Kārļa Rebiņa piemiņas akmens uzstādīšanai

Kārlis Rebiņš dzimis 1924.gada 10.septembrī Sēlijā, 18 km no Daugavpils, Vecsalienā, Salienas pag. “Sudrabos”. Tolaik Rebiņu ģimene apsaimniekoja 24 ha lielu paraugsaimniecību, kas izpelnījās atzinības balvu, kuru Latvijas Valsts prezidenta uzdevumā pasniedza Zemkopības ministrs Jānis Birznieks.



1940. gadā okupanti pārtrauca latviešu zemnieku mīro dzīvi.

Sākās Otrās pasaules karš. Rebiņu ģimenei izdevās pārdzīvot Baigo gadu. Tēvam gan šajā laikā nācās slēpties mežā.

1942. gadā Kārlis kopā ar brāli iestājās vācu vilcienu apsardzes dienestā, bet 1943. gadā viņš jau ir Latviešu leģiona 19. divīzijas karavīrs. Seko kaujas Tīrelpurvā, Kurzemes cietoksnī, Vācijā, cīņas Dienvidslāvijā pret Tito partizāniem, amerikāņu gūstos.

Pēc atbrīvošanas no gūsta un dažiem Vācijā pavadītiem gadiem, 1951. gadā Kārlis Rebiņš kopā ar savu brāli Zīgfrīdu Rebiņu izceļo uz Ameriku, kur pavadīts gandrīz viss darba mūžs – nodibināta ģimene, pasaulē nākušas divas meitas.

1994. gada 16. oktobrī Kārlis ar savu suni atgriezās dzimtenē. Tukuma rajona Džūkstes pagastā viņš nopirka māju “Vārpas”. Savas “Vārpas” viņš ļoti pamatīgi restaurēja un pārbūvēja, tā izpelnoties pašvaldība uzslavu.

Viņš mira “Vārpās” 18. aprīlī 85 gadu vecumā. Kārlim bija īpašs talants, viņš visu ko prata salabot. Viņa mājā Lakrescentā visas ierīces darbināja saules enerģija – pat ledusskapi! Tā kā viņam bija elektrības skaitītājs un viņš maksāja tikai par patērēto, elektrības sabiedrības darbinieki kļuva aizdomīgi un nāca pārbaudīt, vai tik viņš nezog elektrību. Kārlis ļoti uzjautrinājās, kad inspektori atnāca un pārliecinājās, ka viss kārtībā.

Kārlis Rebiņš bija Latvijas patriots, viņš vienmēr cīnījās par taisnību. Pie savas mājas Lakrescentā viņš bija izkāris Baltijas valstu karogus un plakātus, pieprasot brīvību Latvijai, Lietuvai, Igaunijai.

Dzīvojot ASV Kalifornijas štatā, viņš bieži viens ar suni demonstrēja pie pasta ēkas. Varbūt tāpēc kaimiņi K. Rebiņu uzskatīja par divaini, taču viņš bija pārliecināts, ka arī viens ir karotājs.

Tie, kuri pazina K. Rebiņu, atceras viņu kā pārliecinātu un nelokāmu latviskas Latvijas patriotu. Viņš bija drosmīgs, savos uzskatos atklāts un tiešs.

K.Rebiņš aktīvi darbojās, finansiāli atbalstīja latviskas un patriotiskas organizācijas un to preses izdevumus.

K.Rebiņš bija nesavtīgs un izpalīdzīgs latvietis. To ziņā ikviens, kurš kaut reizi ticies ar viņu.

Kārlis Rebiņš par personiskiem līdzekļiem iegādājās Latvijas valsts sarkanbaltsarkanos karogus un dalīja tos savā dzīvesvietā kaimiņiem.

Ar savu dzīvi, nostāju un darbību Kārlis Rebiņš ir kļuvis par paraugu daudziem latviešiem.

Biedrība “Latvietis” ir sākusi veidot Kārlim Rebiņam kapa pieminekli un noslēgusi līgumu par kapa pieminekļa izveidi ar tēlnieku Uldi Sterģi.

Pieminekļis būs ovālas formas ar uzrakstu “Latvis” pieminekļa apakšā – “Kārlis Rebiņš”, zemāk dzimšanas un miršanas gadi.

Šis piemiņas akmens būs kā pateicība un cieņas apliecinājums Kārlim Rebiņam no visiem tiem, kam rūp Latvija.

Biedrība “Latvietis” aicina Jūs finansiāli palīdzēt izveidot un uzstādīt pieminekli Kārlim Rebiņam. Jūsu ziedojums būs ne tikai finansiāla palīdzība, bet arī attieksmes apliecinājums.

Ziedojumu lūdzam pārskaitīt ar norādi – Kārļa Rebiņa pieminēklim, Biedrībai “Latvietis”, Reģ. Nr. 40008041628, Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un zemes banka: (kods LHZB 22) IBAN konts: LV75LHZB1000018217002, juridiskā adrese: Upes ielā 2a, Garkalnes novads, Rīgas rajons, LV-2137

Ziedotās naudas pārskaitīšanas termiņš līdz 2010.gada 30.jūnijam.

Piemiņas akmens izmaksa – 600 Ls
Transporta un uzstādīšanas izdevumi – 300 Ls
Piemiņas akmens atklāšanas datums – 2010. gada 1.jūlijs. Ceram, ka arī Jūs piedalīsities pieminekļa atklāšanā.

KRIEVIJAS TERORS PRET LATVIEŠIEM

Saruna ar vēsturnieku, bijušo Latvijas Valsts arhīva vecāko referentu **Jāni Riekstiņu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

LATVIEŠU BĒRNI TIKA AGRESĪVI ASIMILĒTI

DDD: Iepriekšējā avīzes numurā jūs stāstījāt par nežēlīgo masveida latviešu iznīcināšanu Krievijā pagājušā gadsimta trīsdesmitajos gados. Vai tika noslepkavoti visi latviešu ģimenes locekļi, vai arī nāves sods piemērots tikai ģimenes galvai?

Jānis Riekstiņš: Ja arestēja kādu no augstākajai elitei piederošajiem, piemēram, Eidemani, tad viņa sievu Olgu Eidemani pasludināja par tautas ienaidnieka ģimenes locekli. Visas elitei piederošo vīriešu sievas ārpustiesas kārtībā tika notiesātas un aizsūtītas uz gulaga nometni ALŽIR Astanas apkārtnē. ALŽIR ir saīsinājums no nosaukuma "Akmoļinskas nometne Dzimtenes nodevēju sievām" (АЛЖИР – Акмолинский лагерь для жён изменников Родины). Viens no apsūdzības iemesliem bija tāds, ka viņas zināja par savu dzīvesbiedru "jaunajiem" nolūkiem, bet neko neziņoja...

Ļoti nežēlīgi izrikojās ar latviešu ģimeņu bērniem Krievijā. Mazākos atdeva bērnu namos, bet ne tajā pašā vietā, kur viņi dzīvoja. Bērni tika aizsūtīti uz citu padomju dzimtenes apgabalu. Lielākos nosauca par sociāli bīstamiem, jo tika uzskatīts, ka viņi, sakarā ar represijām pret vecākiem, var rīkot nemierus. Šos "sociāli bīstamos" latviešu bērnus nosūtīja uz bērnu labošanas darbu kolonijām.

DDD: Vai zināms, kas notika ar šiem latviešu bērniem?

J.R.: Daudziem lika atteikties no savas mātes un tēva kā no dzimtenes nodevējiem. Latviešu bērniem tika iedoti krievu vārdi, uzvārdi, jauni biogrāfiskie dati. Tā bija totāla, piespiedu asimilācija. Manā rīcībā ir 1937. gada rakstīta Krupskajas

zu skaitļu nav, jo sākumā NKVD savās atskaitēs tautību neuzrādīja. Tikai ar 1938. gada maiju lietās tika norādīta arī tautība. Pēc lietās atrodamajiem datiem represēja 25 tūkstošus, no kuriem 17 tūkstoši tika nošauti. Arī šie dati nav precīzi, jo ļoti daudzi latvieši tika iznīcināti operācijā pret vāciešiem. Jāuzsver kāds svarīgs fakts – par noziegumu tika uzskatīts pat tas, ka cilvēks dzimis vai strādājis Latvijā.

LATVIJA LATVIEŠIEM NEPALĪDZĒJA

DDD: Kā tā laika Latvijas valsts vadītāji reaģēja uz to, kas notiek ar latviešiem Krievijā?



Jānis Riekstiņš: Uzskatu, ka Latvijas pārstāvniecības Krievijā nerīkojās adekvāti, jo Latvijā ziņas par tautiešu izkaušanu Krievijā bija ļoti trūcīgas, lai neteiktu, ka neviens par to neko nezināja. Ja 1936. gadā notiekošie tiesas procesi, kuros notiesāja trockiešus, buhariniešus, bija atklāti, tajos piedalījās ārvalstu preses pārstāvji, tad nacionālās operācijas, kurās izkāva arī latviešus, tika noklusētas. Ir gan daži izņēmumi, jo, piemēram, Ježovs vienā no saviem protokolliem stāsta, ka pēc tam, kad sākās nacionālās operācijas, Irānā un Grieķijā bijušas masveida demonstrācijas savu Krievijā represēto tautiešu aizstāvībai.

kiem etniskajās dzimtenēs. Ja viņi sarakstījās ar saviem tuviniekiem, tas tika uzskatīts par grēku un neuzticību režīmam.

DDD: Vai iespējams, ka tad, ja Latvijā būtu zinājuši, kas notiek ar tautiešiem Krievijā, latvieši vēl aktīvāk būtu karājuši pret padomju karaspēku? Grūti noticēt, ka Latvijas valdība nezināja, kas notiek ar latviešiem Krievijā.

J.R.: Viss ir iespējams – mēs varam tikai minēt,

šī? Kur? Es nekad nešķirošu: labais latvietis un sliktais latvietis. Esmu latvietis, un mani uztrauc ikviens fakts par netaisnību pret latviešiem. Arī Krievijā dzīvojošie latvieši bija režīma upuri, kuru piemiņa ir tikpat svēta kā to latviešu, kuri tika iznīcināti vai represēti tepat, Latvijā.

Manā rīcībā ir dokumenti, kas parāda, ka 1937. gada tika izdota pavēle pārskatīt arī to latviešu lietas, kas jau pirms gadiem pieciem desmit bija notiesāti un aizsūtīti uz gulagu. Visiem piesprieda nāvessodu. Es kā latvietis gribu zināt, kur ir viņu kapavietas! Kāpēc mūsu politiķus tas neinteresē?

DDD: Kāpēc, jūsuprāt, latvieši nemācās, piemēram, no židiem, kuri savu tautiešu iznīcināšanu nekad neaizmirst un neļauj aizmirst arī citiem?

Jānis Riekstiņš: Jā, tā tas ir. Man šķiet, ka ir vēl kāda problēma – trūkst autoritātes, kuras teiktajai cilvēki ieklausītos. Politiski dara savu, cilvēki savu, bet nav neviena, kas noformulētu un izteiktu tautas intereses.

DDD: Es gan teiktu, ka cilvēki negrib dzirdēt patiesību un cīnīties par taisnīgumu. Vai jums nešķiet, ka vēsturiski tā bijis, ka latvieši ir ļoti pacietīgi un izturīgi un sāk kaut ko darīt tikai tad, kad ir pavisam slikti?

J.R.: Tauta ir jāaudzina būt lepnai par sevi.

DDD: Mums jālepojas par strēlniekiem, kuri, kā apgalvo okupanti, esot visu Krieviju izārdījuši. Taču nevaram lepoties par to, ka mēs joprojām neesam atbrīvojuši savu zemi no okupantiem un kolonistiem. Dekolonizācija un dekolonizācija joprojām nav veikta...

J.R.: Tas ir drausmīgi!

“Latviešu bērniem tika iedoti krievu vārdi, uzvārdi, jauni biogrāfiskie dati. Tā bija totāla, piespiedu asimilācija.”

Ikvienam, kurš dzīvo Latvijā, vajadzētu, ja ne mīlēt, tad vismaz cienīt šo zemi un tautu. Man nav nekas pret citām tautām, bet Latvijā vispirms ir latvietis un tikai tad visi pārējie.

DDD: Piekritu, bet krievvalodīgo okupantu ir tik daudz, ka viņi gluži vienkārši pīrgājas par latviešiem – viņiem nav nekāda iemesla mūs cienīt.

J.R.: Krievvalodīgo šovi-

nisms sakņojas tajā, ka viņi identificē sevi ar krievu nāciju. Aiz viņiem ir lielā Krievija. Domāju, ka daudzi gados jaunākie krievvalodīgie šeit atrodas tīri pragmatisku apsvērumu dēļ.

DDD: Bet jūs pats teicāt, ka nacionālais jautājums nekad neizzūd un visu konfliktu pamatā ir tieši šis aspekts.

J.R.: Jā, krieviem nacionālais jautājums ir īpaši svarīgs. Viņiem jau no bērnu kājas tiek ieaudzināta Krievijas impēriskā ideja. Viņi izmanto jebkādas līdzekļus, lai uzturētu šo impērisko garu. Tiek uzņemtas filmas, veidoti raidījumi, kas nostiprina lielās nācijas varenību.

Latviešiem šādas ideoloģijas šodien trūkst, taču tieši vēsturiskā atmiņa un nācijas piederība ir nākotnes garantis. Piemēru netrūkst mūsu pašu vēsturē. Pirmā pasaules kara laikā vairāki simti tūkstoši aizgāja bēgļu gaitās. Viena no manām audzinātājām bija Ukrainā un rūpējās par latviešu bērniem, lai viņi nezaudētu savu latvietību. Tad, kad tika nodibināta latviešu valsts, latviešu bērni, kas bija izklidināti pa visu Krieviju, tika ar īpašām kampaņām savākti kopā un atgriezti atpakaļ Latvijā, kaut arī Krievija nemaz negribēja viņus atdot. Pēc agrārās reformas skaitstākajās vietās tika ierīkoti bērnu nami, kuros audzināja īstus latviešus. Tajā laikā cilvēki apzinājās, kas ir vissvarīgākais – tas ir, nepieciešamība savas personiskās vajadzības pakārtot nācijas interesēm.

Intervēja Liene Apine

16. MARTA KAUA

turpinājums no iepriekšējā numura

2002. gada martā (Latvijas politisko eliti vada V.V. Freiberga-A. Bērziņš) Jānis Nezāle no Pļaviņām rakstīja: "16. marts, kā tas varēja notikt? Ne jau Leģiona dibināšana, bet 2002. gada 16. marts, kad leģionārus un aizsargus arestē, noliekot ziedus pie Brīvības pieminekļa. Pirms šī drūmā notikuma, pēdējie, ko arestēja pie Brīvības pieminekļa, bija helmsinkieši. Leģionāri un aizsargi, kuri bija viens no galvenajiem spēkiem Latvijas Tautas frontē, Latvijas Nacionālās Neatkarības kustībā, tagad nevar atzīmēt savus svētkus. Un neviens nevar atzīmēt, atkal tas jādara slepeni." (Reitingi, 2002.)

No lauru vainaga līdz dzeļondrašu vainagam. Fantastiska akrobātika!

Vēstures nemācīšana, vai nepilnīga mācīšana ir ierocis, ar ko apkarot etnosa – tautas garu. Šodienas politikāni aizgājuši pat tik tālu, ka patiesa Latvijas un Pasaules vēsture nemaz netiek mācīta, apkārtnes un Dzimtenes mācība netiek mācīta. Jāteic, ka Vēstures nemācīšana skolās – tas ir speciāls uzdevums, ierocis lai etnosu – tautu turētu paklausībā. Šis ir Varens ierocis.

Par to, cik svarīga ir vēsturiskā prioritāte, liecina fakts, ka Latvijā tiek dibināta starptautiska "antifašistiska" organizācija. Tas būs starptautisks novērošanas un uzbrukuma tīmeklis neatkarīgiem vēstures pētniekiem, zinātniekiem un politiķiem.

Turpinājums 7. lpp.

“Krievvalodīgo šovinisms sakņojas tajā, ka viņi identificē sevi ar krievu nāciju. Aiz viņiem ir lielā Krievija.”

vēstule, kurā viņa stāsta par gadījumu, kad viena latviešu meitenīte, redzot nežēlīgas represijas pret latviešiem, savam vectēvam lūgusi, ka vairs negrib būt latviete. Vai tas nav nežēlīgi?!

DDD: Cik daudz latviešu tika iznīcināti lielā terora laikā?

J.R.: Par tiem latviešiem, kuri ir represēti elites tīrīšanas laikā, precī-

Par to, ka latvieši Latvijā būtu iestājušies par saviem tautiešiem Krievijā, ziņu nav. Zināms tikai, ka ir bijuši gadījumi, kad latvieši no Latvijas rakstījuši dažādām iestādēm Krievijā, lai iegūtu informāciju, kas noticis ar viņu radniekiem. Sākot ar 1934. gadu, latviešiem un citu tautību pārstāvjiem Krievijā tika aizliegta sakarste ar saviem radnie-

kas būtu, ja būtu. Domāju, ka Latvijas valdība visu tiesām nezināja, jo pat 1944. gadā Kirhenšteins rakstīja Berijam vēstuli ar lūgumu sniegt informāciju, kas noticis ar viņa brāļiem. Informācija par Krievijā notiekošo tiesām bija netaisnīga, jo tie, kas pārcieta represijas un izdzīvoja, bija iebiedēti. Pēc atbrīvošanas viņiem bija jāparaksta dokuments, ka nekad, nekur un nekādos apstākļos nestāstīs, kas ar viņiem noticis, kur viņi bijuši, kurš pratinājis, kas prasījis un ko viņi atbildējuši. Būtībā tas bija klusēšanas zvērests.

VALDĪBAI NERŪP NOBENDĒTIE LATVIEŠI

DDD: Kā šodienas Latvijas politiķi attiecas pret faktu, ka tik daudz latviešu tika nogalināti lielā terora laikā Krievijā? Nav dzirdēts, ka mūsu valsts vadītāji nāktu klajā ar priekšlikumu izveidot kādu memoriālu, piemiņas vietu, kā to, piemēram, izdarījuši poļi Katīnā?

Jānis Riekstiņš: Jums taisnība. Ne mūsu politiķi, pat ne žurnālisti neuztraucas par Krievijā iznīcināto latviešu piemiņu. Kur ir to tūkstošu kapavietas, kuri tika nošauti tikai tadēļ, ka bija latvie-

NODEVĪBA – MŪSU POLITIĶU “NACIONĀLĀ” ĪPATNĪBA

DDD: Mūsu politiķu "nacionālā" īpatnība ir nodevība – viņi gatavi ignorēt simtiem argumentu, kas ir par labu latviešu interešu aizstāvībai, lai tikai izceltu vienu, kas it kā liedz tās aizstāvēt. Spilgts piemērs bija Abrenes atdošana Krievijai. Saeima un pat Satversmes tiesa izlikās neredzam to, kādēļ mēs nedrīkstam atdot daļu Latvijas, bet, tēlaini izsakoties, raka ar degunu zemi, lai tikai atrastu kaut kādu faktu, kas ļautu parakstīt jaunu robežlīgumu ar Krieviju. Vai tā nav nodevība?!

KRUKA "ORIGINĀLĀS" IDEJAS VĒRSTAS PRET NACIONĀLO DROŠĪBU

Turpinājums no 1. lpp.

Jānis Valdmanis: Te nevienu brīdi nav par to runa. Un te nenotiek vēšanās pret akadēmisko vai vārda brīvību ar DP palīdzību. Es pilnīgi kategoriski to noraidu.

DDD: Pret ko jūs tieši vērsities?

J.V.: S.Kruks skaidri izteicies, ka ir jācinās pret daudzām latviešu vērtībām. Šie vārdi ir likti pēdējās, tāpat tas ir precīzi citēts: "Ja skatāties, ka ir nepieciešams saglabāt latviešu valodu un kultūru, tad šāda politika ir graužoša. Latviešu kultūras un valodas aizstāvji rok "dziļu bedri" – šī esošā, dominējošā, stereotipiskā latviešu kultūras paradigma ir vēsta uz Latvijas kā Brīvības muzeja saglabāšanu, jo tad tur būs darbs dzejniekiem un māksliniekiem, algu viņi saņems, tur būs arī valoda, tautastērpis, un tiks saglabātas tradīcijas. Bet, lai Latvija kļūtu par modernu un ekonomiski spējīgu valsti, ir jācinās pret daudzām latviešu vērtībām."

Šie vārdi ir teikti nepieciešamības asajā izteiksmē. Tas nav kaut kāds vajadzības izteiksmes atstāstījuma paveids. Tur ir skaidri pateikts, ka ir jācinās pret daudzām latviešu vērtībām. Es to patiešām uztveru kā ļoti krasu vērsanos pret latviešu kultūru un valodu. Iedomāties – pret valodu, kas ir kultūras nacionālisma pamatelements!

DDD: Protams, valoda ir tautas asinis.

J.V.: Un, ja notiek vēšanās pret valsts valodu, ko es daru? Es vēros Drošības policijā ar lūgumu izvērtēt un atbilstoši likumam sodīt par tādiem izteikumiem. Es to neesmu darijis kaut kā aizmuguriski vai anonīmi, kā to grib daži tagad interpretēt. Nē, tā ir vērsšanās manas valsts drošības iestādē, lai viņi izvērtē šo nepieciešamības izteiksmē pausto apgalvojumu un aicinājumu. Turklāt manā izpratnē šis aicinājums ir izteikts ar mērķi izraisīt nacionālo, etnisko naidu, Krimināllikuma 78.pantā par to pienākas atbildība.

JAUNAIS CENSONIS NAV LASĪJIS PAMATTIESĪBU HARTU

Jānis Valdmanis: Es ļoti labi apzinos nacionālā jautājuma aktualitāti un sensitivitāti Latvijā, tāpēc jo vairāk šādas pretlatviskus izteikumus uzskatu par apdraudējumu nacionālai drošībai un uztveru tos kā potenciālus etniska naida izraisītājus.

Starp citu, iedomāsimies pretējo, – ja kaut ko tādu

būtu pateicis latvietis par jebkuru no Latvijā dzīvojošām tautībām. Kas notiktu?

DDD: Būtu trācis ne pa jokam!

J.V.: Tieši to pašu arī es gribu teikt. Tāpēc neuzskatu, ka man būtu bijusi nenormāla vai pārāk asa reakcija.

DDD: Tā bija pilnīgi pareiza patriotiska pilsoņa reakcija uz situāciju, kurā tiek demonstrēta vēšanās pret valsts pamatvērtībām: valodu, kultūru, vēsturi, etnisko identitāti.

J.V.: Turklāt žurnāliste Ilze Nagla klāstīja, ka jaunais, ļoti izglītais censonis ir pateicis kaut ko nepiemamu vecās paaudzes zinātniekam – man, kurš acimredzot domā ve-

"Tas ir neiedomājami, ja cilvēks var pateikt, ka latviešu kultūra, kas Latvijā ir dominējošā, esot stereotipiska un ka pret to ir jāvērsas."

cajās, stereotipiskajās paradīgmas. Taču es gribu teikt tā: mums katram ir vairākas identitātes, pirmkārt, tā ir lokālā identitāte, kas saistās ar mūsu dzimšanas vietu – Rīgu, Cēsīm, Kuldīgu utt. Otra ir latviskā identitāte, un trešā – eiropiskā identitāte. Taču centrālā katram no mums ir šī **latviskā identitāte**, kas mūs vieno kā tautu.

Valoda ir nozīmīgākā etniskās identitātes izpausme. Ja tagad kāds grib tendenciozi apgalvot, ka rietumnieciskā pozīcija pret valodu un kultūru kaut kādā mērā ir pretrunā ar mājējo, tad iesaku ieskatīties Eiropas Pamattiesību hartā, kur ir skaidri pateikts, ka valodu daudzveidības saglabāšana ir Eiropas kultūras un civilizācijas neatņemama daļa.

ILZE NAGLA SAGROZA FAKTUS

DDD: Izskanēja apgalvojums, ka atgriezās padomju laiki, kad zinātnieki vērsās pret zinātnieku. Turklāt viens zinātnieks esot mājās rietumos – tāpat modernāks, bet otrs – vietējais zinātnieks ar lokālo domāšanu.

Jānis Valdmanis: Jā, šis apgalvojums bija augstākā mērā nekorekts un nepatiess. Ja žurnālisti I.Naglu, kas šo informāciju tā pasniedza, būtu interesējuši objektīvā patiesībā, tad viņa ne vien būtu ieklausījies tajā, ko es viņai saku, bet kaut vai ieskatījies Latviešu valodas aģentūras interneta mājaslapā, kur ir pieejams mans CV.

1991. gadā es pirmo reizi izbraucu ārpus Latvijas, un, sākot ar šo gadu esmu daudzkārtīgi stažējies da-

žādās Eiropas universitātēs, turklāt vairākus gadus pa semestrim strādājis Oslo Universitātē un veicis pētniecisku darbu Edinburgas Universitātē. Tāpēc pilnīgi pamatoti varu teikt, ka labi zinu, kas notiek Eiropā, tās pieeju valodas un kultūras jautājumiem, zinu viņu domāšanas veidu un pasaules skatījumu. Tādēļ šādi pārmetumi ir pilnīgi nevietā. Es I.Naglai izklāstīju savu starptautisko darbību un darba pieredzi. Taču tas tika apzināti noklusēts, vēl vairāk – tendenciozi sagrozīts.

DDD: Jā, šajā sīžetā, un arī citkārt, tik tiešām vērojama tendence ikvienu nacionālpatriotis-

vien ir visai triviāls saturs.

DDD: Ne velti ir teiciens, ka izglītots muļķis savu



muļķību slēpj aiz gudri skanošiem svešvārdiem... Bet ko gan var gaidīt no "eksperta", augstskolas pasniedzēja, kurš sabijās un neierādās uz nevienu no tiesas noprotināšanām, lai sniegtu paskaidrojumu par saviem murgiem. Par attaisnojumu viņš izmantoja apgalvojumu, ka esot piepeši sasirdzis ar "stabilu gripu", kā pats atsūtītajā iesniegumā... Vai, jūsuprāt, par ekspertu un augstskolas pasniedzēju var būt cilvēks, kurš jau vairākkārt paudis tik klaji naidīgu un noniecinošu attieksmi pret latviešiem, visu latvisko un jebkādu nacionālu izpausmi? Vai tas ir loģiski, pareizi un pamatoti?

J.V.: Par pasniedzēju – tas ir augstskolas vadības kompetencē, to es nevaru komentēt. Bet par viņa izteikumiem intervijā uzskatu: tie ir klaji nelōjāli Latvijai kā nacionālai valstij. Tas ir neiedomājami, ja cilvēks var pateikt, ka latviešu kultūra, kas Latvijā ir dominējošā, ir stereotipiska un ka pret to ir jāvērsas.

DDD: Kruks laikam nesa-prot, kas ir nacionāla valsts.

J.V.: Acimredzot nesa-prot.

DDD: Vai jūs spējat iedomāties, piemēram, ka Francijā kāds universitātes do-cētājs izteiktos publiskajā telpā, ka tas, ka Francijā dominē franču kultūra un valoda, ir apšaubāmi un nī-dējami?

J.V.: Neticami!

Es tikai varētu rosināt Kruku pamēģināt ieteikt, piemēram, Francijas sabiedrībai savas "oriģinā-lās" idejas. Zinot, kā franči vērtē un cik nopietni aiz-sargā savu valodu un kul-tūru, spēju iedomāties, pretreakciju. Starp citu, tieši Francijas valodas li-kums ir visstingrākais Eiropā.

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

Katoļu garīdznieki nav gatavi celibātam

**Lasītāji jautā:
kādas ir LNF pārdomas
par runām, ka katoļu
garīdzniekiem būtu
jālikvidē celibāta prasī-
ba, jo tā veicina dzimum-
noziegumus katoļu
baznīcā?**



Aivars Garda: Šausmīgi iedomāties, ka katoļu baznīcā priesteri, augstu stāvoši kardināli nodarbojas ar pedofiliju un homoseksuālistu. Tas tik tiešām ir ārpriests! Presē tiek uzsvērti tikai tie fakti, kas saistīti ar pedofiliju, bet pieaugušo starpā īstenotais homoseksuālistisms netiek pieminēts. Taču šīs abas nodarbes ir galēji amorālas un sātaniskas.

Nesaprotu, kāpēc neviens ierindas katolis neizstājas no katoļu baznīcas, ja Latvijā Nacionālajā frontē tiktu atklāti kādi pedofili, bet es kā LNF priekšsēdētājs, līdzīgi kā Romas Pāvests attiecībā uz izvirtībām savā baznīcā, pieseģtu šos izdzimtenus, lai tikai nebūtu skandāls, – šāda neadekvāta rīcība no manas puses taču būtu ārkārtīgi amorāla! Man šķiet, ka ļoti daudzi LNF biedri pretīgumā pret priekšsēdētāja nostāju izstātos no šādas organizācijas. Bet Pāvests taču visu laiku piesedz savus izvirtušos pedofilus un pederastus – priesterus un kardinālus, kuri par savām darbībām būtu pelnījuši nošaušanu pēc īpaša, paātrināta tiesas sprieduma, saskaņā ar steidzamības kārtībā pieņemtu likumu.

Šādas izvirtības notiek arī tāpēc, ka katoļu baznīcas garīdzniekiem ir noteikts celibāts. Protams, tas nav vienīgais iemesls, jo homoseksuāli ir arī luterāņu draudzēs, kur celibāts neeksistē. Tomēr celibāts atstāj graužošu iespaidu uz mazattīstītajiem katoļu garīdzniekiem, jo viņiem ir aizliegts precēties vai ārpus laulībām īstenot normālas dzimumattiecības, un viņi nespēj tikt galā ar savu seksuālo enerģiju.

Saskaņā ar **Agni Jogas Mācību**, vienīgi **gara gīganti**, ļoti augsti garīgi attīstīti cilvēki ir spējīgi savās domās un jūtās nodzīvot dzīvi šķīstā celibātā. Visā pasaulē no sešarpus miljardiem cilvēku šādu gara gigantu skaits varētu būt uz rokas pirkstiem saskaitāms. Tad salīdzinoši padomāsim, cik ir katoļu priesteru pasaulē, kuriem uzlikts celibāta slogs, ko viņi nespēj panest?!

Nepieciešama ļoti augsta garīguma pakāpe, zināšanas un milzīgs gribas spēks, lai transmutētu jeb sublimētu seksuālo enerģiju, pārvēršot to garīgajā enerģijā. Šo iekšējo darbu ir spējīgi paveikt tikai izcili augstu pakāpi sasnieguši jogi, kuri šādi sasniedz augstāko svētlaimi – Samāhi, kas nav salīdzinā-

ma ar nevienu šīs zemes baudu un laimi. Protams, pastāv stingrs, nepārkāpjams noteikums – lai pilnībā sublimētu seksuālo spēku un pārvērstu to milzīgā garīgajā enerģijā, nepieciešams pavisam atteikties no seksuālās iekāres nevien darbos, bet arī domās un jūtās. Šo nosacījumu spēj īstenot tikai visaugstākās pakāpes jogi. Savukārt, ja šo seksuālo enerģiju tikai apspiež, bet nepārvērš to garīgajā spēkā, neatīra domas un jūtas no seksuālās iekāres un to neaizstāj ar neatlaidīgu garīga rakstura tiekšanās, tad šī apspiestā, nesublīmētā enerģija izlaužas, kā vien spēdama.

Šaubos, vai katoļu baznīcā atrastos uz vienas rokas pirkstiem saskaitāmi cilvēki, kuri prot un var pārveidot seksuālo enerģiju augstākajā garīgajā enerģijā, pavadot dzīvi normālā celibātā. Ja kāds katoļu garīdznieks, piemēram, Pāvests būtu sasniedzis šādu stāvokli, ko sasniedz augstie jogi, tad mainītos visa baznīca, jo reizē ar iegūto milzīgo gara spēku Pāvestam būtu atklājušās Augstākās Patiesības. Tad arī bīskapiem atklātos, kas patiesībā ir Kristus, viņi zinātu, ka pastāv Kosmiskā Hierarhija, darbojas Reinkarnācijas likums, Karmas likums un citi Pasaules uzbūves Likumi. Bet Baznīckungi nezina šo Patiesību, kaut iedomājas, ka zina, – par to varam spriest pēc baznīcas tumsonīgās uzvedības nacionālajā jautājumā, jo tā neiestājas par Latvijas atbrīvošanu no okupantiem.

Es uzskatu, ka katoļu baznīcā obligāti ir jāatceļ celibāts, jo tas nes tikai un vienīgi postu, grauž normālu cilvēka garīgo attīstību, jo seksuālajā ziņā rada tvaika katlam līdzīgu efektu. Katoļu garīdzniekiem ir jāatļauj precēties! Citādi pat mūķenes Pāvestam bija uzrakstījušas sūdzības, ka priesteri viņas piespiež stāties dzimumattiecībās. Tas taču ir tik amorāli un bezjēdzīgi! Kādēļ gan viņiem vajag šādus pienākumus kā celibātus, ja to spēj īstenot tikai gara giganti? Kristus taču nekad to nav pieprasījis. Tāpat Viņš nekad nav vēlējis, lai mūķenes kļūst par tā saucamajām Kristus "ligavām" un atsakās no ģimenes dzīves. Tas ir tik absurdi, pārprasti un nepareizi! Cilvēks nedrīkst apspiest seksuālo enerģiju, bet viņam obligāti to ir jāamcās savaldīt, pārvaldīt un pārvērst garīgajā jeb psihiskajā enerģijā, taču šiem procesiem ir jānotiek dabiski, pakāpeniski un bez uzspiešanas.

Rīgas Politiski represēto biedrības PAZIŅOJUMS

Rīgas Politiski represēto biedrība aicina piedalīties nomocīto latviešu atceres gājienā **14.jūnijā**. Pulcēšanās pie Okupācijas muzeja no pulksten 12:00. Atceres gājiena sākums no Okupācijas muzeja uz Brīvības pieminekli pulksten 12:40.

Noklusēšana neaptur cīņu

Lasītāji jautā: kādēļ par mums, Latvijas Nacionālo fronti un laikrakstu "DDD", vairs nedzird ne televīzijā, ne radio, ne citur presē?

Aivars Garda: Lasītāji ir ievērojuši, ka mūs, LNF līderus un "DDD" veidotājus, citi Latvijas masu mediji - radio, televīzija, avīzes, žurnāli - ignorē un kluksē par mums.

Atceros, kā 2002.gadā pirms Saeimas vēlēšanām toreizējais premjers Andris Bērziņš televīzijas tiešraidē uz Andreja Mamikina jautājumu, kurā tika nosaukts mans uzvārds, atbildēja: "Tikai nepamatināsim šo uzvārdu!" Mamikins izbrīnījies pārjautāja – kā, vispār nepieņemim Aivara Gardas uzvārdu? Un Bērziņš sacīja - jā, nesauksim viņu vārdā! Smieklīgi, vai ne?

Protams, vēl sešus septiņus gadus ik pa laikam par mums runāja, kādreiz tikām ari uzaicināti uz kā-

domas enerģijas, – un mēs darbojamies šajā plānā. Nekur neesam pazuduši, mūsu ietekme nav mazinājusies, uz ko viņi cer. Mūsu pretinieki domā, ka tad, ja mūs neredz televīzijā, nedzird radio un nevar izlasīt presē, tad mūsu nav... Jā, ja mēs rautos pēc laicīgās varas, gribētu iekļūt Saeimā, valdībā vai citādi īstenot laicīgo karjeru, tad, iespējams, šādai noklusēšanas kampaņai būtu kāda jēga. Bet, tā kā mums laicīgā vara nav vajadzīga, jo pārstāvam citus spēkus – tos, kas veidos un jau veido Jauno Pasauli, par ko teikts Dzīvās Ētikas Mācībā, mums nav svarīgi, vai par mums runā vai nerunā. Mēs tikai pasmaidām par šo oficiālo masu mediju klusēšanu.

"Mēs "metam cimdu", izaicinām, lai viņi atspēko mūsu teikto, lai pierāda, ka mums nav taisnības, bet viņi to nedara, jo lieliski apzinās, ka zaudēs, jo mums ir taisnība, tāpēc vienīgais, ko spēj, ir noklusēt."

du interviju, bet tagad kluksē... Iespējams, bijusi kāda pavēle masu medijiem par mūsu darbību noklusēt. Šāda visaptveroša kampaņa sākās īpaši izteikti tad, kad uzvarējām krimināllietas tiesas prāvā pret prokuratūru un Drošības policiju, – kā no viena avota nākusi pavēle visiem masu medijiem par šo vienreizējo uzvaru kluksēt un mūs ignorēt. Mēs šos žurnāļus, kas šādas pavēles izpilda, neuzskatām par normāliem žurnālistiem, jo viņiem nav sirdsapziņas. Šādi viņi ignorē patiesību un taisnību. Mēs "metam cimdu", izaicinām, lai viņi atspēko mūsu teikto, lai pierāda, ka mums nav taisnības, bet viņi to nedara, jo lieliski apzinās, ka zaudēs, jo mums ir taisnība, tāpēc vienīgais, ko spēj, ir noklusēt.

Šie melnie spēki, kā mēs viņus saucam, un žurnāļus, kas tiem kalpo, iedomājas, ka ar noklusēšanu apturēs mūsu cīņu. Bet viņi nesaprot, ka mēs darbojamies acīm neredzamajā plānā un mūsu cīņa par taisnību notiek pilnā sparā. Eksistē psihiskā enerģija, kas ir ļoti saistīta un principā nav atdalāma no

Šiem politiķiem un viņu angažētajiem žurnāļiem tik ļoti bail no patiesības! Mēs viņus atmaskojam, cik spējām, savā avīzē "DDD". Tāpēc viņiem no patiesības nekur neaizbēgt.

Varam justies glaimoti, ka no mums tik ļoti baidās, ka liekas bīstami pat pieņemt mūs. Piemēram, nesēn TV raidījumā **Gundars Rēders** pieminēja tiesas spriedumu krimināllietā pret **Artūru Rimšu**, bet baidījās nosaukt **Līgas Muzikantes** un **Lienes Apines** vārdus, kuras iesniedza prasību Drošības policijā un panāca Rimšas notiesāšanu. Rēders atsaucās arī uz samaksāto morālo kompensāciju, bet noklusēja, ka to saņēma šis "DDD" žurnālistes – tiesas prāvas spožas uzvarētājas. Cik gan šāda Rēdera rīcība bija neglīta un niecīga! Ja Rēders būtu drosmīgs un taisnīgs cilvēks, viņš tā nerīkotos.

Pret ko tad šie melnie un viņu pakalpiņi saeļas? Pret to, ka paužam taisnību. Ja kāds ir spējīgs, lai pierāda, ka mums nav taisnība! Sūtiet mums argumentētus rakstus nevis lamas – lūdzu, publicēsīm!

PAR KARA NOZIEGUMIEM

"DDD" saņēma vēstuli no mūsu lasītāja Igora Žuravskā, kas satur vēsturiskas ziņas, kuru patiesumu redakcija nevar pārbaudīt. Publicējam to kā autora viedokli, bet, ja kādam vēsturniekam ir kaut kas iebilstams, tad aicinām argumentēti izteikt savas domas.

Ļoti cien. avīze "DDD"!

Gribu oponent Rafam Sultanovam, ka latviešu *Waffen SS* (15. un 19. Latviešu leģions) it kā Otrajā Pasaules karā ir pastrādājuši virkni kara noziegumu. Tie ir salti meli! Neviena latviešu SS karavīrs nepiedalījās noziegumos pret cilvēci. Ilgi vācot materiālus par musulmaņu SS leģionu, redzams tieši otrādi. Vācieši, kuri atradās musulmaņu leģionā, kopā ar saviem "kamerādiem" – musulmaņiem – pastrādāja virkni kara noziegumus.

Turkešānas leģions. Tā bija īpaša divīzija, kas sastāvēja no PSRS turku tautām – kazahiem, uzbekiem, turkmēņiem, kirgīzēm, vigurēm, tatāriem u.c. musulmaņu tautām. Turkešānu leģions bija tikai viena daļa no Austrumu leģiona. Pirmais turkešānu leģiona komandieris 1942.gada martā tika nozīmēts uzbežs Veli Kajums. Tā mērķis bija nodibināt neatkarīgu turkešānu valsti. Leģiona papildinājums nāca no saņemtajiem gūstekņiem – Sarakanajā armijā dienotiem. Kā no vēstures zinām, Staļins uzskatīja – ja tevi saņēma gūstā, tad atpakaļceļš pie saviem bija caur

gulagu.

Turkešānas (musulmaņu) leģions nodibinājās 1941.gada 15.oktobrī un bija piekomandēts 444. apsardzes divīzijai, nosaucot to par Turkešānas pulku, kas sastāvēja no 4 rotām. 1941/42. gadā viņi apsargāja dzelzceļa komunikācijas Ziemeļtaurijā (Krimā). Tad viņi tika piekomandēti vācu "Kommando der Ostlegionem". 1942.gada pavasarī uz Austrumu fronti aizsūtīja divus pirmos turkešānu bataljonus. Pēc tam četrus, bet 1943.gada pavasarī - 8 bataljonus. Visā visumā Polijas teritorijā tika saformēti 14 turkešānu bataljoni.

1944.gada sākumā karadarbībā piedalījās 24 musulmaņu bataljoni. Visumā vācieši izmantoja musulmaņu dzelzceļa u.c. komunikāciju apsardzē, kā arī apkarojot partizānus. 1943.gada 6.septembrī divīzija bija aizsūtīta uz Slovēniju, kur cīnijās pret slovēņu brīvības cīnītājiem un paveica kara noziegumus pret slovēņu tautu.

Vislielākais kara noziegums bija Varšavas sacelšanās laikā. 1944.gada vasarā musulmaņu leģions tika piekomandēts kara noziedznieka Oskara Dirlevingera *SS zonderko-*

mandai – 36. *Waffen SS* divīzijai, kura nežēlīgi apspieda Varšavas sacelšanos. Varšavas sacelšanos apspieda divas SS divīzijas, kas sastāvēja no musulmaņu leģiona un vāciešiem, kā arī 29. *Waffen* divīzija Broņislava Kaminška vadībā. Tā sastāvēja no baltkrieviskiem un krievu pārbēdzējiem. Tas, ko viņi pastrādāja ar poļu patriotiem, nav nekādi aprakstāms... Pat vācu Vērmaheta karavīri sūtīja protesta vēstules uz Berlīni, lai aizvāc šos sadistus no Varšavas. Zīmīgi, ka Bruņinieka Dzelzs krustu piešķīra tikai četriem vācu virsniekiem, kuri komandēja musulmaņu leģionā kā bataljona komandieri, Neviena musulmaņu karavīrs, atrodoties frontē, nenopelnīja nekādus augstākos vācu apbalvojumus.

Tāpēc, Raf Sultanov, Tavi tautieši nav bez grēka!
**Latviju latviešiem!
Latviešiem darbu un maizi!**

**Cīņai sveiks!
Igoris Žuravskis**

vācu pilsētā Cedlinā, viņi vietējā hospitālī atstāja kādus 50 latviešu leģionārus, kuri bija smagi ievainoti. 10.marta pēcpusdienā krievi kopā ar poļiem Cedlinu ieņēma. Kad leģionāri ieradās Cedlinas hospitālī, lai paņemtu līdzī ievainotos (tā bija Viļa Januma pavēle), viņi piedzivoja šoku - visi ievainotie leģionāri bija nošauti, bet viņu vietā jau guleja krievu un poļu karavīri. Šos krievu un poļu karavīrus nošāva vācu žandarmērijas kareivji (kuriem uz kakla no priekšā karājās dzelzs "plēntaks"). Žandarmi gribēja arī latviešus pie-



P.S. Laikam R.Sultanovs izmantojis internetu, kur ir smalki aprakstīti 15. Latviešu divīzijas kara "noziegumi". Īstenībā situācija bija tāda: 15. divīzija, kuras komandieris bija Vilis Janums, caur Pomerāniju cerēja padoties amerikāņiem. Kad leģionāri ienāca

debūt piedalīties šajā ekskūcijā, bet Vilis Janums to leģionāriem kategoriski aizliedza. Tādi ir vēstures fakti.

Vilis Janums: "Mēs nesam slepkavas, lai nošautu ievainotus karavīrus – lai tie būtu krievi vai poļi."

I. Ž.

Nevis VIENOTĪBA, bet POLITISKĀ PUTRA

Laikraksta "DDD" redakcijā ar sašutumu par apvienības "Vienotība" informatīvajam biļetenam pievienoto reklāmas lapiņu latviešu un krievu valodā vērsās mācītājs **Kārlis Zuika**. "Vai tiešām Latvijā jau ir oficiāli pasludināta divvalodība?" – neizpratnē jautāja mācītājs.

Izddevuma redaktore, "Vienotības" preses sekretāre **Gunda Reire** gan apgalvo, ka reklāmas lapiņas ielikta avīzē bez sašķaņšanas ar viņiem, taču tam ir grūti noticēt. Preses izplatītājs "Latvijas Pasts" nevar pievienot izdevumiem reklāmu bez izdevēja atļaujas. Pieņemsim, ka "Vienotība" patiešām neko nezina par reklāmas lapiņām latviešu un krievu valodā, taču Kārlis Zuikas domas par apvienību un latviešu politiķiem kopumā, nav saistāmas tikai ar konkrēto gadījumu. Ja jau Latvijā viss būtu kārtībā un politiķi būtu izpildījuši savus konstitucionālos pamatpienākumus novērst okupācijas sekas, tad tik absurdas situācijas vispār nerastos. Jautājumu par divās valodās nodrukātajām reklāmas lapiņām varētu saprast arī plašāk, piemēram – kādēļ politiķi, ari apvienības "Vienotība" biedri, saziņai ar krievvalodīgajiem medijiem lieto nevis latviešu, bet gan okupantu valodu?



Kārlis Zuika: Tas, ka partijas vērsās pie krievvalodīgās auditorijas nevalsts valodā, ir murgs. Tādiem politikājiem spēkiem nevar uzticēties! Šādā rīcībā nevar saskatīt ne patriotisku, ne nacionālu virzienu. Ja tā saucamās latviešu partijas, par kādu uzdodas arī apvienība "Vienotība", publiski lieto krievu valodu, tad tās nav labākas par PCTVL vai "Saskaņas centru".

Manuprāt, apvienībai "Vienotība" nav nekādas jēgas, nav saprotams tās patiesais mērķis. Es par tādiem, kuriem nav noteikta **nacionāla** mērķa, nebalsošu! Mums svarīgi, lai Saeimā būtu cilvēki ar patriotisku un nacionālu domāšanu, kas strādātu latviešu tautas labumam. Vairs nedrīkst būt kā līdz šim, kad pie varas esošie iznīcinājuši Latvijas kā latviešu valsts būtību.

"Vienotība" ir radīta, lai par katru cenu tiktu pie varas. Šajā apvienībā ir cil-

vēki, kas ilgus gadus darbojušies politikā, bet līdz šim viņi stingru nacionālu nostāju nav parādījuši – gluži pretēji. Viņi ir bijuši nodevīgi un prelatviski. Diez vai, kopā sametoties, kaut kas mainīsies. Visticamāk kļūs tikai vēl sliktāk.

Man nav saprotama arī "Visu Latvijai!" vēlme pievienoties apvienībai "Vienotība". Es viņu vietā nerunātu ar sorosieti Ēlerti, Zemessardzes iznīcinātāju Kristovskī un Abrenes atdevēju Pabriku. Kas var būt runājams ar cilvēkiem, kas iet pilnīgi pretējā virzienā? Vairbūt "Visu Latvi-

jai" domā savādāk – vai tiešām viņiem manīs pieņemtie aspekti mazsvarīgi? Varu vien skumt par mūsu tautas zemo pašcieņu, ja "Visu Latvijai!" tiek uzskatīta par pārāk nacionālu vai radikālu organizāciju. Es viņu radikālismu neredzu. Atceros vien murgus par dekolonizācijas veikšanu kaut kādā individuālā kārtībā!

Latviju un latviešu tautu var glābt tikai radikāli, nacionāli domājoši cilvēki. Kosmopolīti nes tikai un vienīgi postu. Nākotne ir nācijas vienotības idejā, kuru nedrīkstam izmainīt sīknaudā.

LASĪTĀJA VĒSTULE

Kādi nelieši!

Okupācijas laikā Latvijā nelikumīgi iepludinātie okupanti jeb **sarkanie fašisti** mūs – savā zemē dzīvojošus, godīgus cilvēkus, savas Latvijas patriotus – lamā par slepkavām, fašistiem un citos lamuvārdos... Ar kādām tiesībām?! Pilnīgi nepieņemami bija 16.martā dzirdamie **E.Zurofa** murgi, ka nav bijusi Latvijas okupācija! Tad jau mēs, latvieši, varam apgalvot, ka Eiropā nebija židu holokausta.

Vēl Zurofs teica, ka komunisti neesot nodarījuši tādus noziegumus kādus vācu fašisti. Kāds nelietis!!! Jau sen ar skaitļiem ir pierādīts, ka komunisti PSRS nogalinājuši vairāk par 60 miljoniem cilvēku (līdz 10 reizu vairāk nekā vācu fašisti), bet visā pasaulē šis skaitlis pārsniedz jau 100 miljonus cilvēku. Lai šis židu nelietis labāk atklāj pasaulei, kā Izraēlas cionisti veic nepātrauktu holokaustu pret Palestīnas iedzīvotājiem, regulāri viņus slepkavojot!

Ar cieņu,

A.Grundmanis

VĒLAMĀS IESTRĀDES ES KOPĒJĀ LAUKSAIMNIECĪBAS POLITIKĀ (KLP)

Turpinājums no 3. lpp.

4. Objektīvi jāizvērtē industriālās lauksaimniecības nozīmīgums jeb, pareizāk sakot, tās kaitīgums. Fakti liecina, ka industriālā lauksaimniecība degradē augsni un ekoloģisko vidi, veicina negatīvi vērtējamu paātrinātu cilvēku skaita samazināšanos laukos, degradē sabiedrisko kultūrvidi, ir nacionāli bezatbildīga. Industriālās lielsaimniecības ir alkātīgā biznesa projekti, kas līdzīgi pašreizējās pasaules krīzes izraisītāju realizētajiem projektiem.

stij, tās pašvaldībām un pilsoņiem. Protams, arī ārvalstniekiem, ja tie iegūst pilsonību.

Zemi nedrīkst pielīdzināt tradicionālajai tirgus precei, tas ir, zemei zem un pie dzīvojamām ēkām, zem un pie tirdzniecības vai rūpnieciskās nozīmes celtnēm u.tml., jo uz tās gulst **nacionālas valsts galvenā pamata slodze**. Nacionālas valsts zeme ir jāizslēdz no globālās kapitāla aprites.

Zemes problēmas risinot, nedrīkstam aizmirst Eiropas Savienības veido-

KOOPERĀCIJAS SEKMĒŠANA – VALSTS PRIORITĀTE

7. ES KLP programmas ietvaros (no vienotajiem platību maksājumiem atdalīti) **jāparedz atbalsta finansējums lauku infrastruktūras pilnveidošanai un rūpnieciskās ražošanas dekoncentrācijai pa valsts rajoniem**. Tas radītu darba vietas un dotu iespējas mazpilsētās un laukos dzīvojošajiem siksaimniekiem un mazajiem zemniekiem ar nepilnu darba slodzi, papildināt savus ieņēmumus.

8. Par valsts prioritāri atbalstāmo un koordinējamo uzdevumu lauksaimniecībā ir jānosaka zemnieku kooperācija. **Jāparedz atsevišķs** (no vienotajiem platību maksājumiem atdalīts) **finansiāls atbalsts**:

a) zemnieku kooperācijas (ieskaitot atražojamās enerģijas ražošanu būvi un to ekspluatāciju) attīstībai (pieredzes apmaiņai, projektu izstrādei un to realizācijai), kas virzīta noslēgta ražošanas cikla (no pašu ražošanai graudiem līdz maizei uz pašu kooperatīva veikala letes) iedibināšanai;

b) lauku apbūves projektu izstrādei, tradicionālo arhitektūras formu apbūves saglabāšanai, atjaunošanai un attīstībai;

c) lauku ceļu, energoapgādes, sabiedriskās un kultūras infrastruktūras, īpaši mazo lauku skolu un bērnudārzu jaunbūvē, uzturēšanai un uzturēšanai, ar mērķi veicināt lauku vienmērīgu apdzīvotību;

d) bezdarbnieku pārorientēšanai uz patstāvīgu lauksaimniecisko ražošanu.

JĀNOVĒRŠ NEVIENLĪDZĪGIE KONKURENCES APSTĀKĻI EIROPAS SAVIENĪBĀ

9. Jāpāņem godīga un taisnīga subsidiju sadales vienlīdzība starp ES dalībvalstīm lauksaimniecības atbalsta maksājums. Tas paredz realizēt godīgu un taisnīgu atbalstu zemnieku ģimeņu saimniecībām, neatkarīgi no to zemes platības un lopu skaita. **ES finansiālo atbalstu nepieciešams sadalīt pretēji proporcionāli zemes kadastrālajam novērtējumam**, atbilstoši ražošanas specifiskai un prioritātēm, kas veicinātu valsts teritorijas vienmērīgas apdzīvotības un apsaimniekošanas motivāciju. Atbalsta maksājums drīkst maksāt tikai tiem, kas paši apstrādā un kopj savu vai nomāto zemi.

Mūsdienās nevienlīdzīgas konkurences no drošināšanas precedents ir lauksaimniecības atbalsta subsidiju sadale ES dalībvalstīm, piemēram, Latvijā uz vienu hektāru 85-89 eiro, Nīderlandē – 600, bet Eiropas Savienībā vidēji – 200. Par kādu vienlīdzīgas konkurences vidi te var runāt? ES ir vienots tirgus, bet nevienāds atbalsts, kas kropļo konkurenci. **Gadījumos, kādi ir pašlaik un solās būt vēl nezināmā nākotnē, kad ES nespēj nodrošināt vienlīdzīgas konkurences apstākļus, jāatļauj ES dalībvalstīm izstrādāt savus nepieciešamos pretpasākumus, piemēram, palielinot PVN ievestajiem neadekvāti subsidiētajiem produktiem no citām ES valstīm, neizslēdzot muitas institūcijas darbības atjaunošanu.**

Vēstuli parakstījuši:
Andrejs Lucāns

(Agronoms Burtņiekos pagastā; andrejslugans@inbox.lv, tel.: 6 420 020 5),

Tāļivaldis Kalniņš

(Agronoms Saldū),

Imants Kārklis

(Agronoms, LAB Balvu nodaļas vadītājs Balvos),

Zenta Skraștiņa

(Agronome – daļādzirniece Burtņiekos),

Laimonis Zālītis

(Zootehniķis Burtņiekos pagastā),

Ādolfs Varslavāns

(Vetārsts Burtņiekos pagastā)

Vēstules saturu atbalsta:

Genādijs Kižlo (Biškopis Preiļu novada Aizkalnes pagastā),

Antons Kurmis (Zemnieks Preiļu novada Aizkalnes pagastā),

Jānis Priekulis (Zemnieks Preiļu novada Aizkalnes pagastā),

Stāņslavs Sudņiks (Zemnieks Riebiņu novada Rušonas pagastā),

Janīna Vingre (Grāmatvede Līvānu novada Rožupes pagastā),

Roberts Dubrovskis (Zemnieks Krustpils novada Atašienes pagastā),

Valfrīds Podņieks (Zemnieks Krustpils novada Atašienes pagastā),

Jāzeps Višņevskis (Zemnieks Krustpils novada Atašienes pagastā),

Jāzeps Dubrovskis (Zemnieks Krustpils novada Atašienes pagastā),

Roberts Kotāns (Zemnieks Riebiņu novada Rušonas pagastā),

Andris Kotāns (Zemnieks Riebiņu novada Rušonas pagastā),

Jānis Kotāns (Zemnieks Riebiņu novada Rušonas pagastā),

Jāzeps Kotāns (Zemnieks Riebiņu novada Rušonas pagastā)

16. MARTA KAUJA

Turpinājums no 4. lpp.

Kā viņi sevi nosauc – vai par antifasiem vai anti-cionistiem –, tas nav svarīgi; svarīga ir viņu būtība. Viņiem tik nozīmīgās organizācijas dibināšanai, tie bija atsūtījuši pat savu virspriesteri un “finansu ministru”. Bija taču jāliek pamati jaunai organizācijai (zem konferences maskas) un pie reizes jānovēro notiekošais Latvijā!

Tas, ka valdošie konceptuālo spēku pārstāvji bija izvēlējušies tieši Latviju par sava globālā timekļa izveidošanas bāzi, liecina, cik augsti mūs novērtē pretinieks, lai gan Latvijā nav dzimis ne fašisms, ne komunisms, ne anarhisms, ne cionisms, ne kāda cita dēmonkrātiskā ideoloģija. Tas, ka viņu sēdekļi tagad atrodas Latvijā, gan būtu jāņem vērā esošajiem politiski griezumiem un nākamajiem politiskiem. Kāpēc Latvijai tāds “gods” ticis? Latvija izvēlēta tāpēc, ka tā ir viens no galvenajiem CITA PASAULES UZSKATA CENTRIEM.

“Tas, ka valdošie konceptuālo spēku pārstāvji bija izvēlējušies tieši Latviju par sava globālā timekļa izveidošanas bāzi, liecina, cik augsti mūs novērtē pretinieks, lai gan Latvijā nav dzimis ne fašisms, ne komunisms, ne anarhisms, ne cionisms, ne kāda cita dēmonkrātiskā ideoloģija.”

Atgriezoties pie pēdējā 16.marta Latvijā un nelūgtajiem viesiem, es biju ļoti pārsteigts par drošsirdīgo tā laika ārlietu ministra M.Riekstiņa paziņojumu, ka Latvija vienlīdz nosoda komunistisko un fašistisko genocīdu. Tā kā holokausta izpildītāji jau sen visi miruši un nav vairs ko ķert, tad priekšplānā izvirzīta holokausta interpretācijas monitorings. Ko tas sevī slēpj? Virspusē atkal jautājums (kā attaisnojums jaundibinātajai “antifasiem” organizācijai) par holokausta atzišanu un neatzišanu.

Jautājums par holokaustu, protams, kā daudzi vēsturiski notikumi, nav līdz galam izpētīts, bet noliegt holokaustu – nozīmē vērsties pret vēstures faktiem. Vēsture pazīst daudzus holokaustus – gan reģionālos, gan lokālos, gan tālā senatnē, gan salīdzinoši nesenā. Atšķirība ir tikai tajā, kas tos izstenoja dzīve; kurš aiz viena vai otra stāvēja; kā pasūtījums tas bija; un, protams, arī tā patiesie apmēri. Jaunās organizācijas dibinātāji paziņo, ka meklēs “holokausta noliedzējus”, pat “interpretētājus”, BĒT viņi ļoti labi zina, ka to noliegt nav iespējams. Tad kāds ir šo “antifasiem” mērķis? Meklēt četrlapu āboliņu! Taču kāpēc jāmeklē tas, kas neeksistē?

Svešzemju virspriesteris pats dod atbildi: “Informācija ir galvenais ierocis, lai vinnētu šo cīņu.” Par kādu cīņu runājam? Atbildē jau arī ir visa tā sāls – notiek

cīņa Vēsturiskās prioritātes līmenī, par to, kurš rakstīs Vēsturi!

Latvieši, tā, ka jums atļāva padziedāt dziesmas pie Brīvības pieminekļa, jau nav uzvara, bet katrā ziņā dziesma bija vajadzīga! **16.marts būtu atzīmējams kā viena no Vēsturiskās Patiesības dienām un kā Tautas Pretošanās dienu svešvarai Pasaulē un svešvarai Latvijas iekšienē.**

Ņemot vērā latviešu tautas drosmi, izturību un ilgstošo cīņu par saviem nozīmīgajiem vēsturiskajiem notikumiem, terminiem un definīcijām (16. marts, 25.marts, 23.augusts, Abrene, okupācija, dekolonizācija utt.), pret viltus interpretācijām, mans priekšlikums ir nosaukt šo dienu par **Tautas Pretošanās dienu** un atzīmēt to līdzās **Karavīru piemiņas dienai 16.martā**, un, protams, iekļaut to valsts atceres dienu sarakstā.

Vēsturiskās Patiesības dienu latviešu tautai ir

“Industriālo lielsaimnieku un to atbalstītāju lauksaimnieciskais redzējums izpaužas šauri egoistiskā biznesa pretnostatījumā galvenajam šo biznesu traucējošajam faktoram – vēl pagaidām daudzajām mazajām zemnieku saimniecībām.”

Latvijā veiktie ekonomiskie pētījumi apstiprina, ka mazās saimniecības strādā 2,5–3 reizes efektīvāk nekā lielās, kaut gan subsidiņas lielās saimniecības, vismaz līdz 2007.gadam, saņēma un tērēja ievērojami vairāk. Zinātnieku un objektīvu pretargumentu šim faktam nav (valstiskā līmenī tos arī nemeklē), un, šķiet, tādi nav dzirdēti arī no vadošo ES KLP veidotāju puses. Tas rada aizdomas par lielsaimniecību lobēšanu visaugstākajos ES valstu pārvaldes līmeņos. Kā netiešs pierādījums mazo un vidējo uzņēmumu lielākai dzīvotspējai ir pašreizējie aicinājumi stimulēt tādu veidošanu. Kā mēdz teikt: slīdēt pie katra salmiņa.

Latvijas lauksaimniecībā mazie un vidējie uzņēmumi – zemnieku ģimeņu saimniecības – tika iznīcinātas jau līdz iestājai Eiropas Savienībai, Latvijā ievēdot ES subsidiēto produkciju, nesekmīgi “apkarot” kontrabandu un pieprasot finansiāli nerealizējamas PTO nostādes, kā arī it kā ES standartiem atbilstošus pārkārtojumus dzīvnieku labturībā un veterinārajās prasībās; nosakot subsidiņas pēc zemajiem referenču rādītājiem iestāšanās laikā ES, ar to izslēdzot attīstības iespējas. Pēc iestāšanās ES attīstību turpināja un turpina bremzēt neadekvātās subsidiņas.

LATVIJAS ZEMEI JĀPIEDER LATVIJAI

5. Nacionālā valstī lauksaimniecībā izmantotām zemes, mežu, purvu un dabisko ūdeņu (turpmāk – zemes) īpašumtiesības drīkst būt vienīgi konkrētajai val-

šanas filozofijas un ideoloģijas pamatlīcēja **Roberta Šūmana teikto, ka vienkārši ar balsu vairākumu pieņemts starptautiskas gribas izpaudums nedrīkst būt “saistošs nacionālās gribas izteikumam tādā jomā, kur pat kādas valsts eksistence var tikt apdraudēta”**. Neierobežota zemes izpārdošana ārzemniekiem Latvijā ir tieši šāds apdraudējums, jo zem starptautiski uzspiestas brīva kapitāla kustības maskas tiek grauti latviešu tautas un Latvijas valsts suverēnitātes pamati. **Latvijas eksistence šodien ir apdraudēta!**

VALSTIJ PAŠAI SEVI JĀPABARO

6. Jāiestājas par godīgas un taisnīgas starpvalstu sadarbības politikas realizēšanu, kas no teic, ka katrai valstij, kur ģeogrāfiskie un klimatiskie apstākļi atļauj, iekšējo tirgu jāaizpilda ar pašražoto lauksaimniecības produkciju – pārtikai, izejvielām un eksportam. Latvijas iekšējā tirgū kā prioritāte jānosaka vietējo ražotāju produkcija. Importēt var atļauties tikai to, ko objektīvi apstākļi ražot šeit neļauj. Uzdevums – panākt šāda skatījuma iestrādi PTO noteikumos. Šo tendenci nedrīkst ierobežot ar ES likumiem. Bez godīga un taisnīga protekcionisma vienlīdzīgi konkurences apstākļi ir utopija!

ES iekšējos starpvalstu tirdznieciskajos darījumos būtu jāpieturas pie ekvivalents preču maiņas principa, bet to, savukārt, var nodrošināt tikai ar vienlīdzīgu konkurences vidi. Šodien ES tāda konkurences vide nepastāv.



Dr. Valdis Šteins
Baltu-kriviču zemē,
2010

Paldies par atsaucību!

Iepriekšējā "DDD" numurā bija publicēts Aivara Gedroica raksts "Par ko lai pateicas atbrīvotājiem?", par kuru gaidām atsauksmes. Esam jau saņēmuši pāris vēstules, kuras sāksim publicēt nākamajā numurā.

"DDD" redakcija

Lasītājas atzinība A.Gedroicam

Augsti godātais Aivar Gedroica kungs!

Liels paldies par Jūsu rakstiem laikrakstā "DDD". Kaut kā tieciet Latvijas galotnes aprīti, Jūs tik ļoti esat latviešiem vajadzīgi!

Ar patiesu cieņu,

M.Š.Kļava

Kas ir Krievu Katakombu baznīca?

Pēc 16.marta gājiena publicējam no Krievu Katakombu baznīcas mūka Dionīsija saņemto atbalsta vēstuli latviešiem. Vēlāk "DDD" slejās raisījās diskusija par to, ar ko Krievijas Katakombu baznīca atšķiras no Krievijas Pareizticīgo baznīcas?

MŪKA DIONĪSIJA ATBILDE

Labdien!

Galvenā atšķirība starp Krievijas Katakombu Baznīcu (KKB) un Krievijas Pareizticīgo baznīcu (KPB) ir tā, ka KPB 1943.gadā radīja bezdievīgais bolševistiskais režims (personiski Staļins) ar mērķi propagandēt bolševismu valsts iekšienē un tā ideoloģisko ekspansiju ar kristīgo mentalitāti apveltītu cilvēku vidū. Jaunizveidotās viltus baznīcas (KPB) reliģiskās doktrīnas būtība ir: ciniska bolševistiskās varas atzīšana, kura īstenoja masveidīgu teroru un ticīgo vajāšanu, par "varu no Dieva" un patriotisku kalpošanu tai pēc sirdsapziņas nevis bailu dēļ.

Pagāja desmitiem gadu, valsts kā hameleons mainīja savu seju, taču būtība palika iepriekšējā: šodien Krievijas Federāciju pārvalda čekistiskais Putina režims; pēc Konstitūcijas KF ir PSRS tiesību mantiniece; imitējot demokrātiju, praktiski īsteno iepriekšējo iekšpolitiku un ārpolitiku. Analogisku imitāciju īsteno arī KPB, faktiski esot par varas piedēkli reliģiskajā sfērā, lai kontrolētu un veidotu sabiedrisko domu valstī (ja iespējams, arī aiz tās robežām).

Katakombu Baznīca ir bolševisma divu sastāvdaļu - politiskās (PSRS-KF vara) un reliģiskās (KPB) - ontoloģiska pretinieka, tāpēc ka pastāvošā vara un viltus baznīca ir viens veselums. Katakombu Baznīca radās 20.gadsimta divdesmitajos gados ticīgo vajāšanas rezultātā, tā ir greku sūdzētāju un mocekļu Baznīca, kura nav atzinusi bolševiku varu.

Visu labu!

Ar cieņu,

mūks Dionīsijs

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās
un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

**Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.**

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010
Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE**
(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu konts: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Konts: LV38LHZZ1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktora vietniece: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 - 4,
Rīga LV-1019**

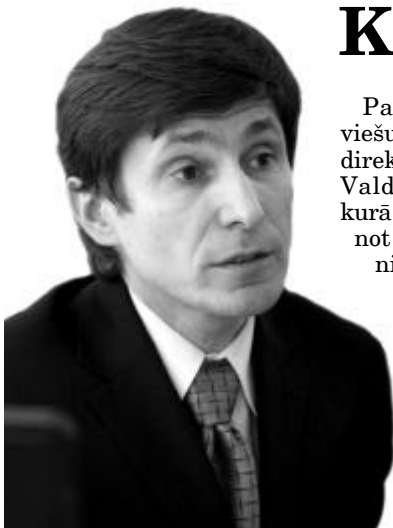
tālr./fakss: **67140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA "Latgales drukā", Ūnietiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

TAUTAS BALSS INTERNETĀ



KRUKS SPRUKĀS

Pamatojoties uz Latviešu valodas aģentūras direktora profesora Jāņa Valdmaņa iesniegumu, kurā teikts, ka Kruks aicīnot uz nacionālu un etnisku naidu un iznīcināt latviešu kultūras un nacionālo mantojumu, uz Drošības policiju (DP) tika izsaukts bēdīgi slavenais Rīgas Stradiņa universitātes asociētais profesors Sergejs Kruks, lai

sniegtu paskaidrojumus par saviem pretlatviskajiem izteikumiem.

25.aprīlī "Apollo" rakstā "Turēšanās pie iesīkstējušām kultūras paradigmām neļauj Latvijai kļūt modernai" citē S.Kruku: "Bet domājot tālāk - tā jau ir vērtību sistēma, no kuras mēs šo procesu varam analizēt. Ja skatāmies, ka ir nepieciešams saglabāt latviešu valodu un kultūru, tad šāda politika ir graužoša. Latviešu kultūras un valodas aizstāvji rok "dziļu bedri" - šī esošā, dominējošā, stereotipiskā latviešu kultūras paradigma ir vērsta uz Latvijas kā Brīvdabas muzeja saglabāšanu, jo tad tur būs darbs dzejniekam un māksliniekam, algu viņi saņems, tur būs arī valoda, tautastērpi, un tiks saglabātas tradīcijas. Bet, lai Latvijā kļūtu par modernu un ekonomiski spējīgu valsti, ir jācinās pret daudzām latviešu vērtībām," vēl piebilda Kruks.

Publicējam dažus no interneta portālā www.apollo.lv izteiktajiem komentāriem:

Anonīms

Šis Kruks ir prasts lielkrievu šovinists, kura mērķis ir iznīcināt latviešu kultūru!

Sašutis

Kriku vajag aizkruķīt uz Krieviju - lai peldas tur krievu vērtībās!

Dīvains Krukainis

Pirms pāris gadiem, laikam, tas pats Kruks, pieaicināts kā "valodas eksperts", liecināja lielā inscenētā prāvā, kura beidzās ar inscenētāju sūdzības noraidīšanu un apsūdzēto attaisošanu, pret kādas latviešu avizes, laikam ir tāda DDD, žurnālistēm. Liekas, ka Kruka izcelsme un latviešu literārās valodas zināšanas nebija pietiekamas šajā ekspertīzē. Jābrīnās bija toreiz arī par pilnīgāku latviešu valodas pratēju filologu itkā trūķumu valstī, ja šāda *zīc-eksperta* parādīšanos Latvijas tiesā tieši tā prokurore, vai tas tiesnesis, tik "nejauši" izvēlējās kā objektīvi derīgu. Būtu jābrīnās arī, vai personas Kruka skološanai Francijā bija lietderīgi tērēt valsts stipendiju naudu, un kāds labums valodniecībai un politikai no šī cilvēciņa, pie tam kura valsts alga diez zin kāpēc nu tiek izmaksāta caur RSU kasi. RSU taču līdz šim gatavo ārstus un veselības aprūpi nepieciešamus darbiniekus. Kādas personas Kruka viesizrādes vēl arī RSU var izsaukt tikai lielāku neveselību, nevis kaut kādu veselības aprūpi, īpaši krīzes laikā valsts izglītības budžeta taupības laikā.

Ansis

Kruks ir pārāk augstās domās par sevi un iedomājas un jūtas kā jau Latvijas noteicējs, bet uvi - tāds pats cilvēks kā vienkāršs *bomzis*.

Valdmanim taisnība, un šāda patvaļa no Kruka puses ir jāpārtrauc. Ja Krukam kaut kas nepatīk Latvijā - lūdzu - dodies, kur esi gaidīts, lidostā rindu nav, un tur tad arī varēs "gudri" izrunāties, pamācīt kā dzīvot, un kā iznīcināt vietējo kultūru, jo tā lūk neatbilstot Kruka un viņam līdzīgu interesēm.

Vecmamma Krukam

Kruka kungs, jums nav tiesību izteikt nievājošu attieksmi ne pret dziesmu svētkiem, ne mūsu pasta-lām, ne Brīvdabas muzeju. Jums to nekad NESAPRAST.

Anonīms

Kruks ir izteicies kā tipisks lielkrievu šovinists! Pat Ņeņins tāds diskvalificēja.

Sorvin

Krukam ir taisnība! Nevar visādi *idiņi* Latvijai pataisīt par milzīgu Brīvdabas muzeju!

Zaķis

Neiedomājami, ka LTV žurnāliste sīzētā var nepateikt galveno, bet piespēlēt savam draugam Krukam. Stāsts ir par Kruka aicinājumu vērsties un cīnīties pret latviešu valodu. Ja mums tāpat kā Naglai ir atbalstāma Kruka vēlme, tad brīvību tiešām neesam pelnījuši. Nožēlojami!!!! Nacionālas valsts nacionālās televīzijas žurnālisti atbalsta krieviskas idejas...

Salvis

To, ka Kruks nicina latviešu kultūru un visu, kas latvisks, jau sen zināju. Mācījos LU, kur Kruks mums lasīja lekcijas. Visu laiku slavēja krievu raidījumus, krievu medijus. Mūsējie neprot neko...

Kurzemnieks

DP varētu uzaicināt pie

sevis Ušakovu, lai viņš paskaidro savus vāji slēptos draudus Latvijas likumīgās varas drošībai, kurus viņš skaidrā krievu valodā izteica, uzstājoties ar uzrunu 9. maijā.

Uzrunas teksta pilns un precīzs tulkojums:

Dārgie veterāni!

Dārgie rīdzinieki!

Ja nebūtu bijis jūsu varoņdarba, kad jūs izglābāt pasauli, nebūtu Rīgas, nebūtu Latvijas, nebūtu mūsu republikas, nebūtu neatkarīgas valsts. Tikai pateicoties jums, pastāv tas, kas ir ap mums. To izdarījāt jūs. Par to jums paldies! Bet šodien jums jā-saka ne tikai paldies.

Piedodiet par to, ka 20 gadus dzīvojāt savā zemē, kuras valsts vara jūs uzskatīja par svešiem. Piedodiet par to, ka jums nācās vēlreiz atkārtot varoņdarbu, jau cienijamā vecumā, sastopoties ar to, ka cilvēki nesaprata, kas ir varoņi, kam taisnība un kas vainīgi.

Un tikai tagad, un jūs lieliski zināt, ka taisna lieta vienmēr uzvar, tikai tagad mēs redzam, ka taisnā lieta tiešām uzvar un ka arvien mazāk cilvēku uz-dod sev jautājumu, kas ir īstais varonis, jo atbilde ir ļoti saprotama. Īstenais, vienīgais varonis esat jūs. Paldies jums.

Un tas, ko mēs šodien redzam te, uz šī laukuma, tas Latvijai ir unikālas vienotības piemērs, cilvēku vienotības piemērs, jo pa istam vienoti cilvēki spēj būt tikai tad, ja tie apvienojas ap kaut ko gaišu un pareizu, kā ap mūsu veterāniem.

Šī vienotība, kas, atkārtotā vēlē, ir unikāla mūsu valstij, mums jāizmanto, lai uzlabotu, pārbūvētu mūsu valsti, lai mūsu valstī cienīgi justos un baudītu tiesības uz cienīgu dzīvi visi.

Un tas varoņdarbs, kuru jūs paveicāt gan jaunībā, gan cienijamā vecumā, ir piemērs mums, kā jācinās par taisnu lietu.

Mēs izmantosim jūsu piemēru. Mēs, mūsu bērni un mazbērni!

Sveicam svētkos jūs, veterāni!

Sveicieni svētkos tev, Rīga!

Sveicieni svētkos tev, Latvija!

Sveicieni uzvaras dienā!

Helēna

Es biju par Nagli labās domās, kad viņa kopā ar NEO atmakoja neliešus. Bet ja viņa nostājās pret latviskām vērtībām un aizstāv naidīgo židu, kas agrāk negatīvi izturējās pret visu latvisko, tad Nagle ir palikusī par pērkamu žurnaļu, kam latviskās vērtības ir pie pakajas. Paldies patriotam Valdmaņa kungam par nelieša atmakošanu. Kauns Naglei!!!

Tagad

Ja pat neatkarīgas valsts neatkarīga LTV žurnāliste var tā piespēlēt Krukam un nepateikt galveno, ka viņš aicināja cīnīties pret latviešu valodu, kur tālāk?!!

Koments

Nezinu, ko Kruks nepateicis, bet ar tādu kultūras mantojumu, galīgi nav jālielās. Var celt godā un par paraugu turēt, arī pirmās nakts tiesības, ja tik dikti uz tautiskām tradīcijām grib uzprasities.

Tās mūžīgās gaudu dziesmas un Barona dainu lāde, vien ir latviešu kaulu zīmogs un tā senā laikmeta spogulis. Ne visu jāceļ godā un jāliek publicātai apspriešanai. Normāla valstī, to ielietu speciālos fondos un tikai zinātneku lietošanai, kā nerāt-nās dainas un pārējās ķēķības. Nav brīnums, ka kalpu daba ir palikusī arī tagadējiem cilvēciņiem, jo šis netikums tiek slavēts un kultivēts mūsdienu sabiedrībā regulāri.

Kauns par NAGLU

Prieks par savas tautas un valsts patriotiem, kas, nesēž kurnēdami aizkrās-nē, bet noliek pie vietas tā-dus "parazītus" kā Kruks! Liels paldies, Valdmaņa kungs! Kauns par Naglu!!!!

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedojat **1 latu** laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt

atbalstu tā veidošanai iespējams arī,

pārskaitot ziedojumu uz

**Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā**

(SWIFTkods: LHZBLV22);

konts: LV38LHZZ1000054029001;

Reģ.Nr. LV40008033014.